

Leninizm — sztandar walki o socjalizm

Artykuł Przewodniczącego KC PZPR Bolesława Bieruta
zamieszczony w dniu 19 bm. w dzienniku „Prawda“

30 lat upłynęło już od śmierci Lenina. Ale im dłuższy okres czasu dzieli nas od chwili, gdy zgasło wielkie życie wodza Rewolucji Proletariackiej, koryfeusza marksistowskiej nauki społecznej, założyciela pierwszego na świecie państwa mas pracujących — tym wyżej wznosi się nad światem i rozwija nieśmiertelny sztandar idei leninowskiej. Leninizm — myśli i dzieła Lenina — oddziaływały na świat, na setki milionów ludzi pracy zwracającą wciąż i nieporównywalną żywotnością i mocą.

Cóż jest źródłem tej rosnącej niepowstrzymanej siły leninizmu?

Źródłem tym są tęsknoty twórcze mas do nowego, lepszego życia i ich bojowa wola urzeczywistnienia tego celu. Nie było w dziejach ludzkich idei, myśli, programu działań, które by z większą wyrazistością i mocą odzwierciedlały najgorętsze dążenia mas pracujących do całkowitego wyzwolenia człowieka z wszelkiej przemocy i ucisku — jak wyraża to nauka marksistowsko-leninowska. Leninizm wyrósł z odwiecznych i najsłabszych tęsknot do walki z niedolą ludzką i sztandar tej walki wydzwignął po raz pierwszy w dziejach ludzkości, zapoczątkował nową epokę historyczną.

Tylko geniusz ludzki tej miary, jak Lenin, mógł tak głęboko, tak wszechstronnie, tak przewidująco ująć, rozwinąć, powiązać epokowe zdołbyce marksistowskiej teorii społecznej z konkretnymi warunkami walki proletariatu i uzbroić mas w taki program działania, aby zabezpieczyć ich zwycięstwo.

Olbrymią zasługą Lenina w dziejach walki klasowej proletariatu światowego jest przede wszystkim to, że jego myśli i jego dzieła dały walczącym masom oręż niezawodny i niepokonany: świadomość, jasny program i organizację. Nie było w historii proletariatu organizacji, która by równie konsekwentnie, nieugięcie, ofiarnie, mężnie, przewidując kierowała walką ludu pracującego o jego wyzwolenie — jak partia stworzona przez Lenina. „25 lat piastował towarzysz Lenin naszą partię i wypłacał ją na najsilniejszą i najbardziej zahartowaną w świecie partię robotniczą“ — mówił po zgonie Lenina w styczniu 1924 roku Józef Stalin. Minęło od tego czasu 30 lat, obfitujących w potężne wydarzenia dziejowe, a partia wypłatawana przez Lenina wyrosła w wielką kierowniczą siłę potężnego państwa socjalistycznego, stała się natchnieniem twórczym społeczeństwa radzieckiego w jego olbrzymiej pracy i wspólnych porywach, wodzem i organizatorem jego wielkich historycznych osiągnięć, niezłomną opoką, o którą rozpiskują się bezskutecznie wszelkie zakusy wroga. Jej autorytet, jej wpływ, jej rola ideowa, moralna, polityczna rozszerzają nieustannie skalę i moc swego oddziaływania. Partie komunistyczne i robotnicze w szeregu krajów świata — w tym i w Polsce — czerpiąc wzór z Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, rozwinęły się, umocniły, wzbogaciły doświadczeniem i rosną nadal w siłę.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Idee jego żyją

i żyć będą wiecznie

Masy pracujące
całego świata

czczą pamięć
W. I. Lenina

W tych dniach masy pracujące całego świata na zebraniach i akademiach składają hołd pamięci W. I. Lenina, geniusza rewolucji, którego idee żyją i żyć będą wiecznie.

MOSKWA (PAP)

Dnia 18 stycznia odbyły się we wszystkich dzielnicach Moskwy uroczyste akademie żałobne poświęcone 30 rocznicy zgonu Włodzimierza Iljicza Lenina.

Sale klubu im. Nogina wypełniły przedstawiciele mas pracujących, organizacji partyjnych, radzieckich, społecznych i dzielnic krasnogwardiejskiej. Referat n. t. „30 lat bez Lenina szlakiem leninowskim“ wygłosił przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej KPZR — P. G. Moskatow.

BUDAPESZT (PAP)

W miastach i wsiach Węgierskiej Republiki Ludowej odbywają się zebrania z referatami o życiu i działalności założyciela Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i twórcy państwa radzieckiego. Instytut węgierskiego ruchu robotniczego i wydawnictwo „Szikra“ przygotowały do druku ilustrowany zbiór pt. „Lenin o Węgrzech“.

BUKARESZT (PAP)

W instytucie Filozofii i Akademii Nauk Rumuńskiej Republiki Ludowej odbyło się 18 stycznia zebranie uczonych poświęcone pamięci Lenina. Zebrani wysłuchali referatów: „Życie i działalność genialnego koryfeusza nauki W. I. Lenina“, „Leninowska nauka o przekształceniu rewolucji burżuazyjno-demokratycznej w rewolucję socjalistyczną — drogowskazem w walce Rumuńskiej Partii Robotniczej o ustrój demokratyczny“.

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS donosi z Montevideo, że urugwajsko-radziecki instytut łączności kulturalnej wspólnie z innymi organizacjami postępowymi tego kraju przygotowują uroczystą akademię poświęconą 30 rocznicy zgonu Lenina.

30 LAT BEZ LENINA SZLAKIEM LENINOWSKIM Drogowskaz ludzkości

Gdy 30 lat temu umarł Lenin, w żalobie pogrążone były narody republik radzieckich. Pogrzebani byli w żalobie wszyscy ci, którym partia, kierowana przez Lenina — poprzez barykady rewolucji, poprzez pierwsze ciężkie lata imperialistycznej interwencji i wojny domowej, przez pierwsze niewymownie trudne lata tworzenia fundamentów socjalizmu — torowała drogę do jasnej przyszłości. W żalobie pogrążeni byli wszyscy wydziedziczeni i wyzyskiwani: polski fernal i chiński kulis, robotnik plan-tacji bawełny w Ameryce Południowej i afrykański niewolnik białych panów — wszyscy ci, którzy wiedzieli, że to umarli ich przewodnik i nauczyciel. Gdy Lenin, 30 lat temu kończył życie, zacierali ręce wielokapitałistyczni bankierzy i przywódcy prac-wicowej socjaldemokracji, zapowiadali „koniec“ państwa, które po raz pierwszy w historii ludzkości było państwem robotników i chłopów, które pierwsze w dziejach świata ośmieliło się obalić panowanie wyzyskiwaczy.

Ale Lenin pozostawił po sobie dzieło, które jest nieśmiertelne, wielokrotnie potężniejsze dziś, niż było wówczas, 30 lat temu: swoje prace teoretyczne, które uczyły i nadal uczą walki o socjalizm klasę robotniczą i narody uciskane całego świata, które pomagają budować socjalizm Chinom i europejskim krajom demokracji ludowej. Lenin pozostawił partię, która była i jest wzorem dla wszystkich innych komunistycznych i robotniczych partii, i państwo, które stało się potężnym czynnikiem nowego kształtowania stosunków na całym świecie, stało się pierwszą brygadą szturmową ludzkości.

Dzieło Lenina zwyciężyło i żyje dziś na przestrzeniach zamieszkałych przez jedną trzecią ludzkości. Dzieło Lenina jest natchnieniem i drogowskazem dla setek milionów ludzi na całym świecie, dla ruchu robotniczego i ruchu narodowo-wyzwoleńczego krajów kolonialnych, ruchu o ileż potężniejszego, niż 30 lat temu.

Dwukrotnie świat kapitalistyczny próbował zniszczyć kraj socjalizmu. U samego zarania załapała ojczyznę Lenina fala interwencji, niespełna dwadzieścia lat później wtargnęły na ziemię radzieckie hordy hitlerowskie. I dwukrotnie imperializm poniósł klęskę w wojnie przeciwko socjalistycznemu mocarstwu. Zwycięzało ono w imię pokoju i w obronie pokoju. Rewolucja Październikowa zdobywała i mobilizowała masy pod leninowskim hasłem: „Wojna wojnie“ i „Mir miru“ — „Pokój światu“. Pierwsze dekrety władzy radzieckiej dotyczyły pokoju, przerwania działań wojennych, położenia kresu rzezi milionów prostych ludzi. Gdy w latach 1943—1945 Armia Radziecka gnała przed siebie hitlerowskiego najeźdźcę, przyniosła światu pokój po raz drugi.

Lenin, wykrywając prawa rządzące imperializmem, ostatnim stadium kapitalizmu, dowiódł, że wojny istnieć będą, póki istnieć będzie imperializm: wojny kapitalistycznych państw między sobą, wojny kapitalistycznego świata przeciwko pierwszemu państwu, które zniosło wyzysk kapitalizmu. Ale Lenin uczył jednocześnie, że mimo to istnieje możliwość pokojowego współzycia dwóch ustrojów.

I znowu historia potwierdza słuszość leninowskiej nauki. Świat jest dziś podzielony na dwa obozy, obóz pokoju i wojny, ale granica rozdzielająca te dwa obozy nie pokrywa się przecież z granicami państwowymi. Dziś, gdy imperializm amerykański dąży do wywołania nowej wojny, widzimy, że siły, na które wskazywał Lenin jako na sojuszników socjalizmu, działają i odgrywają coraz większą rolę. Rośnie opór narodów przeciw polityce imperializmu: czyż narody Francji i Włoch oraz narody krajów kolonialnych walczące o swą wolność nie wnoszą poważnego wkładu do siły, co skutecznie krzyżuje plany tych, których służnie nazywamy podlegaczami wojennymi — Czynnikiem, krzyżującym plany wojenne, są również w nie najmniejszym stopniu sprzeczności wewnątrz obozu imperialistycznego, a nawet przeciwstawne sobie interesy poszczególnych grup burżuazyjnych w jednym i tym samym państwie kapitalistycznym.

W walce o pokój, w walce, która najgłębiej wyraża interesy całej ludzkości, Polska zajmuje zaszczytne miejsce w obozie, któremu przewodzi Związek Radziecki.

Polska Ludowa buduje socjalizm, kierując się nauką marksizmu-leninizmu, wzorując się w zasadniczych, podstawowych sprawach na Związku Radzieckim, albowiem droga do socjalizmu jest jedna. I my przejeżdżamy kraj, na którym ciążyło zacofanie kapitalistycznej gospodarki, kraj zrujnowany przez wojnę i okupację. I my przezwyciężyliśmy słabość, zacofanie, zależność gospodarczą przez budowanie podstaw socjalizmu, przez to, że cały kraj pokrywaliśmy rusztowaniami fabryk i hut. Wraz z całym obozem socjalizmu wkraczamy w okres, kiedy większe niż dotąd inwestycje w rolnictwie i przemyśle lekkim umożliwią nam szybsze podnoszenie poziomu życiowego.

Lenin uczył, że „dyktatura proletariatu jest to szczególna forma sojuszu klasowego między proletariatem, awangardą ludu pracującego, a licznymi nieproletariackimi warstwami ludu pracującego... jest to sojusz niezachwiany zwolenników socjalizmu z jego chwycnymi sprzymierzeńcami...“.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Zmarł wybitny działacz KPZR i państwa radzieckiego M. F. Szkiriatiow

MOSKWA (PAP)

Jak donosi agencja TASS, Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów ZSRR ogłosiły następujący komunikat:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów ZSRR zawiadamiają z głębokim bólem, że 18 stycznia po długiej i ciężkiej chorobie zmarł jeden z najstarszych działaczy partii komunistycznej i państwa radzieckiego, członek Komitetu Centralnego KPZR, przewodniczący komitetu kontroli partyjnej przy KC KPZR, członek Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — towarzysz Matwiej Fiedorowicz Szkiriatiow.

Śmierć towarzysza Matwieja Fiedorowicza Szkiriatiowa, który poświęcił całe swe życie służbie naszej partii i walce o sprawę mas pracujących, jest ciężką stratą dla partii komunistycznej i narodu radzieckiego.

☆

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR ogłosiło następujący komunikat:

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR zawiadamia z głębokim bólem o śmierci deputowanego do Rady Najwyższej ZSRR, jednego z najstarszych działaczy partii komunistycznej i państwa radzieckiego — Towarzysza Matwieja Fiedorowicza Szkiriatiowa.

Rada Ministrów ZSRR i KC KPZR postanowiły powołać dla zorganizowania pogrzebu M. F. Szkiriatiowa komisję rządową w następującym składzie: M. A. Susłow (przewodniczący), N. M. Piegow, M. A. Michajłow i P. T. Komarow.

Komisja podała do wiadomości publicznej, że trumna z zwłokami Towarzysza Szkiriatiowa wystawiona została w sali kolumnowej domu związkowego.

W dniu 19 stycznia począwszy od godziny 14 do 22 otwarto dostęp do sali dla pożegnania zmarłego M. F. Szkiriatiowa.

czącego komitetu kontroli partyjnej przy KC KPZR.

W imieniu polskich mas pracujących żegnamy z żalem wraz z Wami wybitnego i zasłużonego działacza Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i państwa radzieckiego, który całe swe życie poświęcił wielkiej sprawie wyzwolenia i szczęścia ludu pracującego.

Komitet Centralny
Polskiej Zjednoczonej Partii
Robotniczej

Depesza kondolencyjna w związku ze zgonem M. F. Szkiriatiowa

Do

Komitetu Centralnego
Komunistycznej Partii
Związku Radzieckiego
Moskwa

Drogi Towarzysze!

Komitet Centralny PZPR wyraża głębokie współczucie z powodu śmierci Towarzysza Matwieja Fiedorowicza Szkiriatiowa, członka KC KPZR, przewodni-

Leninizm - sztandar walki o socjalizm

(Dokończenie ze str. 1)

ty, mobilizując pod sztandarem leninizmu coraz szersze masy.

Gdy Lenin odszedł, pozostały wielkie, zorganizowane, niezłomne i niezwykłe siły, które powołał do życia jego geniusz i wysiłek twórczy, które nierozdzielnie związane są z potrzebami i pragnieniami, z aktywnością bojową i energią twórczą setek milionów ludzi pracy. Uczniowie i współbojownicy Lenina, którym przewodził aż do niedawna wielki kontynuator jego dzieła — Józef Stalin, nadali siłom tym nowego rozmachu, zdołali rozwinąć zasięg twórczego wpływu idei leninowskich, ogarnąć ich oddziaływaniem olbrzymie masy ludzkie, wszystko co najlepsze, przodujące postępowe i twórcze.

Pod ich kierownictwem wyrosła niewzruszona potęga nowych sił i zdobył ludu pracującego, wyrosło państwo radzieckie — państwo zwycięskiego socjalizmu. Promienny sztandar leninizmu stał się ostoją ideałów i nadziei wyzwoleniczych wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych.

Wielki strateg i wódz proletariatu Lenin nauczył partię, jak mobilizować i skupiać pod jej sztandarami wszystkie siły rewolucyjne ludu pracującego miast i wsi, pragnącego zrzucić z siebie brzemień ucisku klas pasożytniczych, tyranie imperializmu.

Leninowi zawdzięczamy gruntowne opracowanie wielkich zasad sojuszu politycznego klasy robotniczej z chłopstwem pracującym — jako podstawowego warunku zwycięstwa zarówno w walce o władzę, jak i w walce o zbudowanie nowego ustroju społecznego. Lenin wskazał partiom robotniczym wagę kwestii narodowej w rozwoju walk klasowych i rewolucyjnego znaczenie ruchów wyzwoleniczych przeciwko uciskowi narodowemu w powiązaniu z walką o wyzwolenie społeczne.

Twórczo rozwijając naukę marksistowską, będącą wyrazem najgłębszego internationalizmu, Lenin dowiódł niezbicie, że prawdziwy internationalizm proletariacki znajduje istotny wyraz również w zasadzie równouprawnienia narodowego, w uznaniu prawa każdego narodu do stanowienia o swym losie. W oparciu o te zasady Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego wyzwoliła w

wyniku Wielkiej Rewolucji Październikowej narody dawnej Rosji z wszelkiego ucisku narodowego i społecznego, urzeczywistniła przyjaźń i braterską współpracę narodów radzieckich, zespoliła je w jedną wielką rodzinę, dając ujście potężnemu rozwojowi ich gospodarki i kultury narodowej.

Jakże słusznymi i jakże doniosłymi dla zwycięstwa proletariatu okazały się idee i nauka leninizmu w podstawowych zagadnieniach sojuszu robotniczo-chłopskiego, w zagadnieniu przodownictwa klasy robotniczej we wspólnej walce robotników i chłopów o obalenie władzy burżuazji-obszarniczej i w walce narodowo-wyzwoleniczej z imperialistyczną tyranią! Potwierdził to nader dobitnie rozwój sytuacji międzynarodowej i przebieg walk rewolucyjnych w ciągu okresu, jaki upłynął od zgonu Lenina, potwierdza to nie mniej jaskrawo obecna sytuacja na świecie. Z jaką olśniewającą siłą potwierdziły się przepowiednie Lenina o przebudzeniu się narodów Azji! Jakże wymowna ilustracja myśli leninowskich o przedśmiertnych paroksyzmach burżuazji jest coraz bardziej brutalne deptanie suwerenności narodów zachodnio-europejskich przez imperialistów amerykańskich!

Lenin, rozwijając twórczo naukę marksizmu w nowych warunkach historycznych, przeprowadził głęboką analizę ekonomiki polityki kapitalizmu w schyłkowym okresie jego rozwoju, gdy z całą siłą ujawniły się wewnętrzne przeciwieństwa tego systemu gospodarczego, jego coraz jaskrawszy, pasożytniczy charakter, jego niszczące skutki

społeczne, jego niepowstrzymane grabieżcze i agresywne tendencje oraz rywalizacja największych państw imperialistycznych w walce o panowanie nad światem. Wynikiem zaostreżenia się antagonyzmu przeciwności w obozie imperializmu były dwie wielkie wojny światowe, ich aktualnym wyrazem jest dzisiejsza awanturnicza polityka Stanów Zjednoczonych. Jakże przewidująca, trafna, głęboka okazała się leninowska ocena imperializmu w świetle doświadczeń minionego 30-lecia, jakże więc aktualne znaczenie posiadają i obecnie wnioski tej analizy dla światowego ruchu robotniczego!

Rewolucja Październikowa wydała kapitalizmowi pierwszą wielką zwycięską bitwę i uczyniła wyłom w kapitalistycznym systemie światowym. Wyłom ten pogłębił się i rozszerzył w wyniku historycznego zwycięstwa ZSRR w drugiej wojnie światowej. Walki narodowo-wyzwolenicze w Azji, zwycięstwo Chińskiej Armii Ludowej i powstanie Chińskiej Republiki Ludowej stały się faktami o olbrzymim światowym znaczeniu, zmieniającymi do gruntu układ sił międzynarodowych.

Obecna ekspansjonistyczna polityka kół imperialistycznych USA z uporem nieuleczalnego szaleństwa zmierza do ustanowienia hegemonii USA nad światem, podcina ona podstawy i warunki funkcjonowania własnej ekonomiki, wkładając ją w coraz większe sprzeczności. W ślepej pogoni za maksymalnym zyskiem trzustek zbrojeniczych i innych koła rządzące Stanów Zjednoczonych zaostrzają swą politykę dyktatu ogólny kryzys systemu kapitalistycznego, pchając po-

szczególne państwa i podporządkowane sobie bloki państw kapitalistycznych w otchłań militarystyki, konfliktów zbrojnych, nowych awantur, nowej wojny. Przewidując taki bieg polityki imperialistycznej, przeobrażając nawet z przedziwną przenikliwością wyniki tej polityki, potwierdzone przez współczesny nam rozwój wydarzeń, Lenin stwierdzał:

„...wynik walki na ogół można przewidzieć tylko na takiej podstawie, że olbrzymia większość ludności kuli ziemskiej jest w ostatecznym rezultacie szkolona i wychowywana do walki przez sam kapitalizm”.

(Lenin: t. 33, str. 458, wyd. ros.)

Imperialiści czynią wszystko, aby utrzymać świat w atmosferze lęku, a własny kraj w nastroju paniki, ponieważ usprawiedliwia to w ich mniemaniu forsowaną przez nich politykę zbrojeń i bloków wojennych. Ale olbrzymia większość ludności kuli ziemskiej wyłącza z tej polityki właściwy wniosek: pokój świata jest znów zagrożony — trzeba więc organizować obronę pokoju! Pod takim hasłem rozwija się i rośnie współczesny potężny ruch światowy w obronie pokoju.

Podporą, nadzieją i gwiazdą przewodnią tego ruchu jest wytrwała, konsekwentna, zdecydowana polityka pokojowa państwa radzieckiego i sprzymierzonych z nim krajów demokracji ludowej. Polityka ta jest trwałą i niezłomną, ponieważ wynika ona z założeń ideowych leninizmu, z konsekwentnego stosowania jego nauk i zasad.

Leninizm czerpał i czerpać będzie zawsze natchnienie dla swych działań z najwyższych interesów mas ludowych, z ich sytuacji, z ich pragnień i potrzeb. Tę zasadę wpajał swej partii Lenin, ucząc ją kierownictwa walki mas pracujących z klasą robotniczą na czele, aby obalić władzę wyzyskiwaczy, umocnić dyktaturę proletariatu jako formę państwa ludowego, przystąpić do budowy socjalizmu. Lenin opracował i postawił przed partią program budowy nowego ustroju społecznego, opartego na potężnym rozwoju sił wytwórczych, a więc na socjalistycznym uprzemysłowieniu kraju, na elektryfikacji, na włączeniu w życie spółdzielczego planu socjalistycznego przeobrażenia rolnictwa, na przeprowadzeniu rewolucji kulturalnej zarówno w mieście, jak na wsi.

Idąc drogą wskazaną przez wielkiego Lenina, Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego zbudowała w ZSRR społeczeństwo socjalistyczne, wnosząc olbrzymi wkład do sprawy postępu całej ludzkości.

Kierować się zasadami leninizmu — znaczy to dążyć do najgorętszym zapałem do podniesienia poziomu życia człowieka, niezmordowanie walczyć o całkowite wyteplenie nędzy i niedoli ludzkiej zrodzonej przez kapitalizm lub przez jego pozostałości.

Dla rozwiązania tych zadań konieczne jest wyzwolenie energii wielomilionowych mas w oparciu o prawa rozwoju i realne potrzeby kroczącego naprzód nowego społeczeństwa. „Ocena sił, trzeźwość i ciekła pasja” — oto charakterystyczna notatka, zrobiona przez Lenina w konspekcie jego broszury „o podatku żywnościowym”.

Jakże głęboko i trafnie określił Gorki w następujących słowach o Leninie ideowe nastawienie leninizmu i jego niezłomność w walce o lepsze życie dla człowieka:

„...nie spotkałem, nie znam człowieka, który by z taką głębią i siłą uczucia jak Lenin nie nawiązał, żył wstrętem i pogardą dla niedoli, nieszczęścia, cierpienia ludzi.

„...w Leninie jest dla mnie wyjątkowo wielkie właśnie to jego uczucie nieprzejednanej, niewygasającej wrogości do niedoli ludzkiej, jego żarliwa wiara w to, że niedola nie jest nieusuwalną podstawą bytu, lecz ohydą, którą ludzie powinni i mogą odrzucić precz.

Tę zasadniczą cechę jego charakteru nazwałbym wojującym optymizmem materialistycznym”.

(M. Gorki: dzieła wyd. ros. t. 17, str. 23-24)

Wysuwając jako zagadnienie centralne walkę o szybkie

podniesienie poziomu życia i kultury mas pracujących wykonujemy wskazania Lenina.

✱

30 rocznicę zgonu Lenina Polska obchodził w okresie przygotowań do II Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Zadaniem tego zjazdu będzie podsumowanie wyników budownictwa socjalistycznego w oparciu o nasz plan sześcioletni, który jest planem potężnego rozwoju sił wytwórczych w Polsce ludowej. Wstępujemy właśnie w piątą rok realizacji tego planu i mamy pełne możliwości oceny zarówno osiągnięć gospodarczych, jako też braków i niedomagań. W oparciu o leninowską metodę krytyki i samokrytyki rozwija się obecnie ożywiona dyskusja przedzjazdowa, która niewątpliwie przyczyni się do dalszego podniesienia aktywności twórczej polskich mas ludowych.

Bardziej niż kiedykolwiek jest dla nas sprawą niezmiernie wagi przyswojenie sobie w całej pełni nauki leninowskiej o stosunkach wzajemnych między klasą robotniczą a chłopstwem, o złożonej i konkretnej treści tych stosunków na każdym etapie rozwoju, o sojuszu klasy robotniczej z chłopstwem jako naczelnej zasadzie dyktatury proletariatu, o nienaruszalności kierowniczej roli klasy robotniczej w tym sojuszu.

Pod sztandarem wielkich idei leninizmu — idei budowania nowego społeczeństwa socjalistycznego — odbywał się nasz marsz, kształtowała się nasza walka, podobnie jak w innych bratnich krajach demokracji ludowej. Pracę naszą i nasze budownictwo znakomicie ułatwiają historyczne doświadczenia narodów radzieckich, którym naród polski zawdzięcza swe wyzwolenie z niewoli faszystwu. Olbrzymim i bezcennym oparciem w naszym budownictwie jest wielostronna braterska pomoc i poparcie państwa radzieckiego. Niezastąpionym wzorem politycznego kierownictwa jest dla nas przykład Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Doniosłym zadaniem organizacyjnym, które II Zjazd postawi przed partią, będzie dalsze ugruntowanie leninowskich norm i zasad budownictwa partyjnego, umocnienie niezłomnej zwartości partii, pogłębianie demokracji wewnętrznej na podstawach krytyki i samokrytyki, przestrzeganie zasady kolegiałności kierownictwa, wychowywanie mas w duchu głębokiego internationalizmu i patriotyzmu.

Losy i rozwój ideowy polskiego ruchu robotniczego —

rekojmia jego przyszłych zwycięstw — były nierozdzielnie związane z ruchem robotniczym w Rosji. Więzy tego braterstwa cementowała krew przelana we wspólnej walce przeciwko kapitalistycznej niewoli i caratowi. Właśnie dzięki czynnej pomocy Lenina i KPZR polski ruch robotniczy na przestrzeni dziesięcioleci przeżywał luksemburgizm i oportunistów, wyzwał się z balastu błędnych poglądów i coraz gruntowniej zaszczepiał w swych szeregach zasady leninizmu.

Twórcze zastosowanie zasad leninizmu stało się źródłem zwycięstw komunistów polskich w walce narodowo-wyzwoleniczej narodu polskiego przeciwko najeźdźcom hitlerowskim, w utworzeniu Polski demokratycznie-ludowej, we wzmocnieniu sojuszu robotników i chłopów, w głębokich przemianach rewolucyjnych i w postępującym coraz bardziej naprzód budownictwie socjalizmu w Polsce.

Jeśli Polska i inne kraje demokracji ludowej mogą w przededniu dziesięciolecia zwycięstwa swego wyzwolenia podsumować wyniki wielkopomyślnych osiągnięć i niebywałego wzrostu twórczej aktywności wielomilionowych mas — zawdzięczają to wielkiej wywołującej rolę i bezinteresownej pomocy państwa radzieckiego, Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i swej niezłomnej wierności ideom leninizmu.

Dalsze wzmocnienie ideologicznej jedności partii komunistycznych i robotniczych, ich ścisłej więzi i braterskiej współpracy z wielką partią stworzoną przez Lenina, jest najpewniejszą rekojmia ich nowych zwycięstw w budownictwie socjalizmu.

Tytoń, cytryny i ryż importować będziemy z Grecji

WARSZAWA (PAP)

W ostatnich dniach podpisany został w Atenach układ między Narodowym Bankiem Polskim a bankiem greckim ustalający warunki płatnicze wymiany handlowej polsko-greckiej. Jednocześnie ustalono listy towarowe tej wymiany na rok 1954.

Polska eksportować będzie do Grecji węgiel, różne maszyny, wyroby włókiennicze, szkło i porcelanę oraz inne towary. Grecja dostarczy Polsce piły, koncentraty cynku, rudę żelazną, tytoń, pomarańcze, cytryny, ryż i inne.

Drogowskaz ludzkości

(Dokończenie ze str. 1)

Lenin uczył, że sojusz klasy robotniczej z pracującymi chłopami stanowi podstawę władzy ludowej w każdym kraju budującym socjalizm. Tak jest również i u nas w Polsce. Władza ludowa dała chłopu ziemię, dała chłopskiemu dzieciom możliwość nauki i awansu społecznego, dała do tego, by wieś uczynić zamożną i kulturalną. Po raz pierwszy chłopci pracujący nie są traktowani tylko jako siła robocza, jako dostawcy dla miast i odbiorcy wytwórczości miast. Są to prawnymi obywatelami państwa, którzy na równi z klasą robotniczą korzystają z wszystkich dobrodziejstw dokonanej u nas rewolucji. W interesie zarówno robotników jak i chłopów, w interesie całego narodu dąży do socjalistycznej gospodarki rolnej, do uspołecznienia wsi.

Lenin uczył: „nas praktycznego internationalizmu. Leninowsko-stalinowska polityka narodowo-socjalistyczna przemieniła carskie więzienia narodów w kłótnię wolny związek równoprawnych republik.

Był Lenin przyjacielem polskiego ruchu robotniczego. Pisał o robotnikach Łodzi w 1905 r., że dali „nie tylko nowe wzory rewolucyjnego entuzjazmu i bohaterstwa lecz i wyższe formy walki”. Nauka Lenina, krytyka Lenina, wspólne prace z partią Lenina poma-

gały partii polskiej klasy robotniczej, od SDKPiL poprzez KPP i PPR do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W 1920 r. Lenin mówił do żołnierzy Czerwonej Armii: „...Polscy obszarnicy i kapitaliści podżegali przez Ententę narzucili nam nową wojnę. Pamiętajcie, towarzysze, że z polskimi chłopami i robotnikami i nie jesteśmy porównywalni, że nie podległość Polski i Polską Republikę Ludową uznawaliśmy i uznajemy...” Testament Lenina i pod tym względem wykonał kontynuator jego dzieła, Stalin: polityka Kraju Rad i Armia Radziecka przyniosły Polsce niepodległość i zjednoczenie wszystkich ziem polskich.

Lenin mówił: „Zwycięży i utrzyma władzę ten tylko, kto wierzy w lud, kto zanurzy się w źródle żywej twórczości ludowej”. Nierozwalna więź z masami pracującymi — to przede wszystkim stanowi o sile partii, którą stworzył Lenin. Uczył On, że głównym bohaterem dziejów, siłą decydującą o przebiegu dziejów są masy ludowe. Geniusz Lenina, wielkość Lenina polega na tym, że wyrażał dążenia ludu rewolucyjnej Rosji, że wyrażał najgłębszy interes i dążenia wszystkich wyzyskiwanych i uciskanych ludów świata.

Dlatego nie umarło dzieło Lenina, dlatego wielkość i dzieło Lenina żyje i zwycięża.

S. R.

Dumny meldunek przedzjazdowy

W nowohuckiej siłowni kocioł wysokoprężny nr 1 gotowy do produkcji

Na 18 godzin przed zaplanowanym w harmonogramie terminem, załogi budowlano-montażowe zatrudnione w rejonie nowohuckiej siłowni zameldowały o zakończeniu zasadniczych prac przy kotle wysokoprężnym nr 1 i urządzeniach doprowadzających parę do turbodmuchaw. W ten sposób umożliwiony został terminowy rozruch poszczególnych agregatów i kotła, a następnie turbiny i turbodmuchaw oraz dobre przygotowanie całego rejonu siłowni do eksploatacji.

Jest to poważne osiągnięcie całej załogi — robotników, majstrów, techników i inżynierów, którzy po zakończeniu się z wytycznymi IX Plenum Partii wzmogli wysiłki nad skróceniem terminów wszystkich prac montażowo-budowlanych i dostosowaniem ich do węzłowego zagadnienia: uruchomienia siłowni.

Załoga postanowiła wykonać wcześniej wszystkie prace przy budowie pompowni stopnia II tak aby można było przekazać ten obiekt do pełnej eksploatacji na 2 dni przed terminem. O 5—10 dni ma być skrócone wykonanie robót przy innych obiektach.

Pogrzeb księdza infułata Filipa Bednorza ordynariusza diecezji stalinogrodzkiej

Dnia 18 bm. w Stalinogrodzie rzesze wiernych oraz liczni przedstawiciele duchowieństwa z różnych stron kraju żegnali zmarłego 13 stycznia br. księdza infułata Filipa Bednorza, ordynariusza diecezji stalinogrodzkiej.

W pogrzebie zasłużonego kapłana uczestniczyli również dyrektor urzędu do spraw wyznań min. Antoni Bida, przedstawiciele komisji duchownych i świeckich działaczy katolickich przy Ogólnopolskim Komitecie Frontu Narodowego i zrzeszenia „Caritas”.

Zwłoki zasłużonego kapłana złożone zostały w podziemiach jednej z kaplic kościoła prokatedralnego.

TELEGRAM

Redakcja „Głosu Wielkopolskiego”
Poznań

Donosimy, że Poznańskie Zakłady Remontowo-Montażowe hamują realizację podjętych przez naszą załogę zobowiązań skrócenia czasu postoju remontowego w Cegielni Krotoszyn Stary przez niedotrzymywanie harmonogramu prac remontowych głównej maszyny parowej.

Załoga Cegielni Krotoszyn Stary widzi w tym bagatelizujące ustosunkowanie się pionu technicznego Poznańskich Zakładów Remontowo-Montażowych i apeluje za pośrednictwem „Głosu Wielkopolskiego” do dyrektora tychże Zakładów o wykonanie umownych remontów maszyny parowej o 3 dni przed terminem, tj. do 28 stycznia 1954 roku. Od 1 lutego załoga Cegielni zgodnie z zobowiązaniami podjętymi na czesie II Zjazdu Partii, pragnie przystąpić do produkcji cegły dla Pałacu Kultury i Nauki im. J. Stalina w Warszawie.

Aktyw zakładowy
Cegielni Krotoszyn Stary

✱

Towarzysze z Cegielni w Krotoszynie Starym!

Jak nas poinformował dyr. Franciszek Godawa z Poznańskich Zakładów Remontowo-Montażowych, zespół robotników przyspieszy prace i aby umożliwić Wam realizację zo-

bowizań, zakończy remont głównej maszyny parowej do 28 stycznia, to jest trzy dni przed terminem przewidzianym w umowie!

Lenin — wielki wychowawca mas w duchu równości i braterstwa narodów

W nieśmiertelnych ideach leninowskich miłujący pokój ludzie na całym świecie znajdują natchnienie w walce przeciwko imperializmowi. Nauki Lenina — nieugiętego szermierza zasady równouprawnienia narodów — stają się bojowym sztandarem patriotów we Francji, Anglii, Włoszech, Niemczech zachodnich, Japonii i innych krajach, którzy wbrew gwałtom, uciskowi i szyskanom „swoich” sprzedajnych rządów, coraz śmielej przeciwstawiają się grabieżczym planom Stanów Zjednoczonych.

Rozwinięta przez Lenina i wzbogacona przez niego odpowiednio do zmieniających się warunków kapitalizmu w imperializm warunków marksistowska nauka o kwestii narodowej, nauka biorąca za punkt wyjścia elementarną — jak ją określał Lenin — zasadę, że nie może być wolnym naród uciskany — inne narody — coraz powszechniej torują sobie drogę do umysłów mas uciskanych i wyzyskiwanych, zarówno w krajach ujarzmianych, jak i ujarzmiających.

Rozwijający się wciąż wzrastająca siła, kierowany przez marksistowsko - leninowskie partie rewolucyjne i cieszący się poparciem Związku Radzieckiego i państw demokracji ludowej oraz żywiołów postępowych w krajach imperialistycznych ruch narodowo-wyzwoleńczy w koloniach i w krajach zależnych dowodzi niezwykłością wielkich leninowskich idei równości i braterstwa narodów. Stawia on pod znakiem zapytania dalsze istnienie systemu kolonialnego i potwierdza genialne przewidywanie Lenina, że podobnie jak wszystko to, co jest produktem rozwoju kapitalizmu, również system kolonialny, którego historia „jest historią gwałtu i grabieży, krwi i brudu” (Lenin) zbliża się nieuchronnie do kresu swego istnienia.

Naród polski, który w wyniku zwycięstwa Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej uzyskał możliwość swobodnego zadecydowania o swoim losie i stworzenia po 150 latach niewoli własnego niepodległego państwa, ma szczególne powody, aby otoczyć głęboką czcią i miłością pamięć Wielkiego Lenina.

Fakt, że przez okres z górą dwóch lat, od 1912 do 1914 roku Lenin przebywał w Polsce (w Krakowie i w Poroninie) czyni nam tę wielką postać szczególnie bliską. Lenin rozwijał na naszej ziemi działalność rewolucyjną, utrzymywał stałe kontakty z działaczami bolszewickimi na terenie Rosji, przyjmował ich na rozmowy (w Krakowie Lenina odwiedził m. in. Józef Stalin), kierował pracami odbytej w Krakowie w grudniu 1912 roku narady Komitetu Centralnego Partii Bolszewików, pisał liczne artykuły, instrukcje itd. Lenin zaliczał pobyt w Polsce do najprzyjemniejszych chwil spędzonych na tułaczce za granicą; poznał i pokochał nasz kraj, zachwycał się pięknem jego krajobrazu, współczuł serdecznie losowi narodu polskiego, cierpiącego jarzmo zaborców. „Podział Polski między kapital niemiecki, austriacki i rosyjski — mówił Lenin — był wielką zbrodnią, rozbiór ten skazał naród polski na długie lata ucisku, kiedy to posługiwanie się językiem ojczystym uważano za przestępstwo...”

Jako rewolucjonista, Lenin przede wszystkim interesował się rozwojem ruchu robotniczego na ziemiach polskich i śledził z uwagą przebieg walki między dwoma jego nurtami: rewolucyjnym i internacjonalistycznym, reprezentowanym przez SDKPiL oraz oportunistycznym i nacjonalistycznym nurtem, którego wyrazicielem była PPS. Lenin wysoko cenił wkład polskiej klasy robotniczej pod przewodnictwem SDKPiL w dzieło przygotowania i obrotu Rewolucji Październiko-

Cały postępowy świat obchodził uroczystości 30 rocznicy śmierci Włodzimierza Iljicza Lenina, w którego osobie rosyjski i międzynarodowy proletariat znalazł wielkiego teoretyka marksizmu, kontynuatora dzieła i nauki Marksa i Engelsa, wybitnego stratega rewolucji, twórcę bojowej i zahartowanej partii komunistów, człowieka, o którym powiedział znany francuski pisarz Barbusse, że nikt więcej od niego nie zdziałał dla ludzkości. Prawda tych słów staje się w coraz większym stopniu przekonywającą w świetle wspaniałych osiągnięć Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej w dziedzinie podnoszenia materialnego i kulturalnego dobrobytu ludzi pracy, w świetle stałego wzrostu siły i potęgi światowego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, zawdzięczającego wszystkie swoje sukcesy swej wierności leninizmowi.

wej, podkreślając, iż bojowy sojusz klasowy polskiego i rosyjskiego proletariatu stanowi najpewniejszą gwarancję społecznego i narodowego wyzwolenia Polski i ważny czynnik przyspieszający zwycięstwo socjalizmu na całym świecie. Jednocześnie Lenin przeciwstawiał rewolucyjnej, marksistowskiej SDKPiL agenturalną PPS, hamującą w interesie kapitału rozmach walki wyzwolenczej ludu polskiego i „usiłującą przenieść na rosyjskich robotników i chłopów po stokroć słuszną nie-

nawieć polskich robotników do obszarów i carów, wma- wiając w robotników polskich, że bolszewicy, tak samo jak rosyjscy szowiniści, marzą o podbiciu Polski” (Lenin).

Opierając się na wnikliwej, opartej na historyczno-materialistycznej metodzie ocenie polskiego ruchu robotniczego zawartej w pracach Lenina, proletariat polski i jego awangarda — KPP, a potem PPR uczyły się przewidywać błędy i słabości, coraz umiejętniej stosować te-

orie marksizmu-leninizmu i kierować zwycięską walką mas o obalenie kapitalizmu i ustanowienie władzy ludu pracującego miast i wsi. Dziś, naród nasz, budujący zgodnie z nieomylnymi leninowskimi nakazami i doświadczeniami KPZR podstawy socjalizmu w Polsce, wnosi swój coraz poważniejszy wkład do walki międzynarodowych sił postępu o przebudowę świata na zasadach wolności i sprawiedliwości. Mamy wszelkie podstawy, aby twierdzić, że podobnie, jak w odniesieniu do naszej wyzwolonej na zawsze Ojczyzny i innych krajów obozu socjalizmu, urzeczywistnia się także przed czy później w odniesieniu do wszystkich krajów cierpiących dziś jeszcze jarzmo wyzysku genialne przewidywanie Lenina: „Zwycięstwo będzie po stronie wyzyskiwanych, po ich stronie bowiem jest życie, po ich stronie jest potęga liczebności, potęga masy, potęga niewyczerpanych źródeł zwycięstwa, co ofiarne, ideowe, uczciwe, wszystkiego, co rwie się naprzód, co budzi się do kształtowania nowego życia...”

Leon Kruczkowski

LENIN

Trudno jest mówić o Leninie, rozdzielając jego przełomowe prace w dziedzinie teorii od jego wszechstronnej działalności organizatora i wodza rewolucji. Niemniej trudno byłoby oddzielać Lenina — wielkiego nauczyciela proletariatu rosyjskiego i twórcę Związku Radzieckiego, od Lenina — nauczyciela mas pracujących całego świata, współtwórcy marksizmu-leninizmu, przodującego dziś teorii rewolucyjnej o zasięgu międzynarodowym. Lenin — i jako osobowość, i jako fakt historyczny — jest jeden i niepodzielny.

Czym jest leninizm jako teoria, jako oręż ideologiczny współczesnych rewolucyjnych partii robotniczych?

Leninizm nie jest żadną „modyfikacją” czy „adaptacją”, lecz konsekwentnym rozwinięciem nauki Marksa i Engelsa w epokę imperializmu, w ostatniej, monopolistycznej fazie rozwoju kapitalizmu i w epokę rewolucyjnych przemian.

Z tezą o powszechności — w różnych odmianach, oczywiście — imperializmu, jako końcowej fazy rozwojowej sił kapitalistycznych, potęgującej do najwyższego stopnia ich sprzeczności we wnętrzu, wiąże się jedna z głównych tez Lenina, przewidująca, że „w warunkach imperializmu możliwe jest zwycięstwo socjalizmu w poszczególnych, z osobną wziętych, krajach kapitalistycznych”. Drogę do tego odkrył Lenin w strategii dyktatury proletariatu, będącej — według niego — „najwyższą formą demokracji w społeczeństwie klasowym”; jest to mianowicie „demokracja proletariacka, reprezentująca interesy większości (to jest wyzyskiwanych), w przeciwieństwie do demokracji kapitalistycznej, będącej wyrazem interesów mniejszości (to jest wyzyskiwaczy)”. (Cytaty według sformułowań Stalina).

Jak marksizm w ogóle, tak marksizm-leninizm w szczególności nie jest systemem dogmatów, lecz metodą myślenia i wytyczną działania. Dlatego Lenin, przewidując kolejne zwycięstwa socjalizmu w różnych krajach, podkreślał, że drogi narodów do tych zwycięstw będą „niezwykle jednakowe”, że każdy naród „wniesie swój wkład w tę lub inną formę demokracji, w tę lub inną odmianę dyktatury proletariatu”. Polska jest dzisiaj krajem zwycięskiej demokracji lu-

dowej. „Swoistość” naszego rozwoju jest przewidziana przez Lenina swoistością form, poprzez które realizujemy zasadniczą, klasowo rewolucyjną treść przebudowy ustrojowej: likwidację kapitalizmu i budowę podstaw socjalizmu.

W naukach Lenina doniosłe znaczenie przypisujemy jego poglądom i stanowisku wobec zagadnień narodowych i narodowościowych. W epokę imperializmu i te zagadnienia kształtują się inaczej, niż w dobie rewolucji mieszczańskich, w fazie gruntowania się i rozkwitania gospodarki kapitalistycznej, w epokę, kiedy tworzyły się podstawy nauki Marksa i Engelsa. Zaborczość, ucisk i eksploatacja mniejszych narodów cywilizowanych oraz ludów kolonialnych stały się jednym z głównych elementów polityki imperialistycznej. Z drugiej strony, burżuazja narodów uciskanych i eksploatowanych zaczęła frymarzyć hasłami wyzwolenia narodowego, czynić z nich narzędzie oszukiwania swoich mas ludowych. Lenin z całą mocą przeciwstawił imperializmowi i burżuazji dwie jasne i nierozdzielnie związane ze sobą tezy: tezę „prawo narodów do samookreślenia”, do niepodległości — i tezę międzynarodowej solidarności proletariatu w walce ze wspólnym imperialistycznym wrogiem. „Nie może być wolnym naród, który uciska inne narody” — te znane słowa Marksa powtarzał Lenin w przededniu pierwszej wojny światowej. Rewolucyjny internacjonalizm klasy robotniczej był dla Lenina jedyną drogą skutecznych walk narodowo-wyzwoleńczych, strategią prawdziwej wolności i równoprawności narodów.

Jak zawsze u Lenina, za słowami szły czyny, za teorią — praktyka. W tydzień zaledwie po zwycięstwie Rewolucji, w dniu 15 listopada 1917 r., ogłoszony został dekret rządu radzieckiego, proklamujący prawo narodów byłego imperium carów do swobodnego samookreślenia, aż do całkowitego oderwania się i utworzenia samodzielnego państwa. Dalszym krokiem, aktem bez precedensu w stosunkach między państwami, był Dekret Rady Komisarzy Ludowych z sierpnia 1918 r., unieważniający uroczyste wszystkie traktaty rozbiorów Polski, zawarte między trzema zaborcami. A w styczniu 1920 r., na kilka miesięcy przed najazdem Pilsudskiego na Kijów

(Ciąg dalszy na str. 4)

Włodzimierz Majakowski

Rozmowa z towarzyszem Leninem

Kłębem zdarzeń,
zgiełkiem powszednim
odpłynął dzień
w miarowe zmierzchanie.
Dwóch nas w pokoju:
ja
i Lenin —
na fotografii
na białej ścianie.
Usza otwarte
w mocnych słów toku,
warga
szczecinkę
wąsów napięta,
w potężnej czaszce
ścięnięta
głęboko
w zmarszczkach na czole
ludzka myśl
potężna.
Tam pewnie
pod nim
przechodzą tysiące...
Tam las chorągwi...
rąk trawa...
i ustąłem z krzesła
w radości jak w gorącoce,
chciałbym
tam iść —
bieżące sprawy zdawać!
„Towarzyszu Leninie,
ja z własnej ochoty,
nie jak na służbie,
składam raport z nowin.
Towarzyszu Leninie,
ten kawał roboty
będzie
zrobiony
i już ją się robi.
Goimy,
odzywamy gołe piszczele,
mocniej
ciągniemy
rudę i węgiel.
A obok tego
jest bardzo
wiele
paskudztwa,
bredni —
jest na potęgę.
Ciężko
odgryzać się, opędnąć co dzień.
Bez ciebie
nie wszyscy
kroku dotrzymali.
Wzdłuż naszej ziemi,
a i wokół,
chodzi
bardzo
dużo
wszelkiej kanalii.
Cała sie
typów
galeria
gromadzi.
Ani ich nazwę,
ani obliczę.
Kulacy i biurokraci,
lizuchy,
sekiarze
i pijanice —
piers wypuczywszy
spacerują dumnie,
znaczek przy piersi
raz po raz skubną.
My
ukrócimy ich,
to się rozumie,
ale wszystkich
ukrócić
okropnie trudno.
Towarzyszu Leninie,
gdzie fabryki dymią
i na pokrytej śniegiem
i zbożem
ziemi —
przez twoje,
towarzyszu,
serce
i imię
myślimy,
oddychamy,
walczymy,
żyjemy!”
Kłębem zdarzeń,
zgiełkiem powszednim
odpłynął dzień
w miarowe zmierzchanie.
Dwóch nas w pokoju:
ja
i Lenin —
na fotografii
na białej ścianie.
Przełożył ADAM WAŻYK

Imię Wielkiego Lenina żyje również w Tatrach

To Włodzimierz Ulianow-Lenin, o którym mało jeszcze wiadomo w roku 1914 w Białym Dunajcu i Poroninie.

Znał go tylko dobrze stały mieszkaniak Poronina, ówczesny naczelnik poczty — Tadeusz Radkiewicz. Kiedy rozmawiamy z nim o tych czasach, wspomina jak do małego urzędu pocztowego napływały listy i gazety z całego świata. Odbierał je

Mała, cicha wioska podtatrzańska skąpana w promieniach górskiego słońca. Na polach żółknie owies, jedyne zboże zbierane na skalnym podtatrzu. Zdała wspaniała panorama Tatr skupia na sobie wzrok nie-licznych letników. Wśród nich znana góralom już drugi sezon postać przybysza z dalekich stron. Jakże odmienna od innych. Twarz jego odzwierciedla wewnętrzne skupienie. Oczy bystre i przenikliwe. Znać, że myśli stale twórczo pracuje. Przybysz przemierza codziennie przestrzeń kilku kilometrów między dwoma wioskami. W letnim ubraniu miejskim, przeważnie z gołą głową, o wysokim czole, z krótko przyciętymi włosami i charakterystyczną bródką.

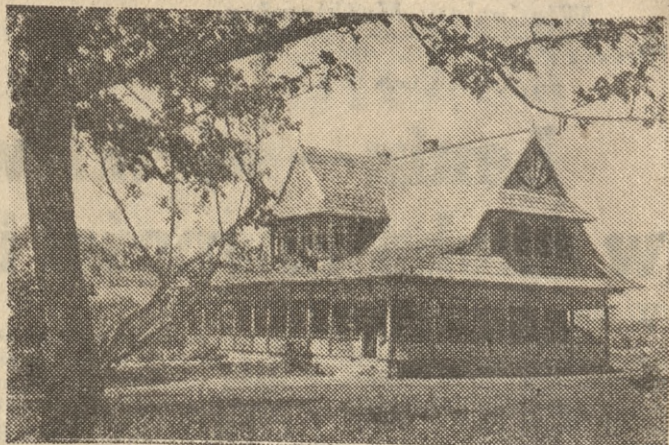
ojozysej ziemi dla dobra klasy robotniczej i szczęścia wszystkich ludzi miłujących pokój.

Obok Muzeum w Poroninie, wznosi się na tle malowniczego pasma szczytów tatrzańskich pomnik Lenina. Szlakiem Lenina nazwano trasę dwudniowej wycieczki w Tatry.

Imię Wielkiego Lenina żyje również i w Tatrach.

Zakopane,
dnia 16 stycznia 1954.

T. Siemianowski

Dom Guta w Poroninie, miejsce obrad rewolucjonistów rosyjskich, obecnie Muzeum Lenina

Lenin rozmawia w górach z Juhasem (szkie Kościelaka)

przeważnie sam adresat między godz. 8—10 i 16—17. Lenin czytywał otrzymywaną korespondencję siadając na ściętych długich drzewach

LENIN

(Dokończenie ze str. 3)

w podpisanej przez Lenina deklaracji. Rada Komisarzy Ludowych oświadcza, że „polityka RSRK w stosunku do Polski, wychodząc nie z przypadkowych, chwilowych, wojennych czy dyplomatycznych kombinacji, ale z niezachwianej zasady samostanowienia narodów, bezwarunkowo i bez zastrzeżeń uznawała i uznaje niepodległość i suwerenność Rzeczypospolitej Polskiej i to uznanie od pierwszej chwili powstania państwa polskiego uważa za podstawę swych stosunków z Polską”.

Proklamowanie niepodległości Polski w 1918 r. wynikało tu z jasnych i nieomylonych założeń polityki narodowościowej leninizmu. Na tych samych zasadach oparta polityka wielkiego kontynuatora idei leninowskich, Józefa Stalina, doprowadziła do wyrażenia nas z niewoli hitlerowskiego imperializmu i — założona u podstaw naszego dzisiejszego bytu narodowego i państwowego — stała się oparciem trwałej zgody, przyjaźni i wspólnej pracy naszej z narodem Związku Radzieckiego.

W Gorkach pod Moskwą na krótko przed zgonem powiedział Lenin, pieszcząc czyste dzieci: „Ci będą lepiej, żyli niż my. Wiele z tego, co nam przypało w udziale, nie będzie już ich udziałem. Ich życie będzie mniej okrutne”. I dodał patrząc w dal, na wzgórza otaczające wieś: „A przecież nie zazdrościmy im. Pokolenie nasze dokonało pracy zadziwiającej, niezrównanej w doniosłości historycznej. Okrutność naszego życia, narzucona nam przez warunki, znajdzie zrozumienie i zostanie usprawiedliwiona. Wszystko znajdzie zrozumienie, wszystko!”.

Oto słowa najgłębszej ludzkiej mądrości, oto słowa prawdziwego humanisty.

Lenin — stwierdza Maksym Gorki, zawsze oceniał słusznie znaczenie energii intelektualnej w procesie rewolucji i jak gdyby gadał się, że rewolucja w istocie rzeczy jest wybuchem tej właśnie energii, która nie znalazła dla siebie możliwości normalnego rozwoju w przeżytych i ciasnych ramach.

„Sojusznik robotników z inteligencją, czy tak? — zawołał raz Lenin do Gorkiego. — To wcale nieźle, bynajmniej. Powiedzieć, prosić, inteligencji, żeby szła do nas. Przecież, Waszym zdaniem, służy ona szczerze interesom sprawiedliwości. O cóż więc chodzi? Prosimy do nas: to my właśnie wzięliśmy na siebie olbrzymią pracę podźwignięcia ludu, wypowiedzenia światu całej prawdy o życiu, to my właśnie wskazujemy ludowi prostą drogę do życia ludzkiego, drogę w dostaniu się z jarzma niewoli, nędzy, poniżenia.”

Zapamiętajmy sobie te słowa Lenina, pełne szlachetnej pasji, jak wszystko, co mówił. Niechaj będą nam bliskie, jak najbliższe, bowiem powiedział je człowiek twórczy — nie tylko wielki i nie tylko mądry, ale i głęboko dobry.

(Fragmenty z przemówienia, wygłoszonego na Krajowym Zjeździe Związku Literatów Polskich w Szczecinie w dniu 21 stycznia 1949 roku).

wstąpił do niego na pięterko. Był to człowiek drobnego wzrostu, w czarnej cienkiej marynarce, o wyrazie twarzy, którego — gdy raz się widziało — nigdy się nie zapomina.

Jak dziś pamięta postać Lenina, nestor zakopiańskich fryzjerów Podkówa. Powiada, że pozostało mu niezatarte wspomnienie z czasów gdy Wielki Wódz Rewolucji — Lenin był jego klientem.

Polska Ludowa z najwyższą czcią i miłością odnosi się do pamiątek po Leninie pozostałych w Krakowie, Białym Dunajcu i Poroninie.

W domu Teresy Skupień urządzono na parterze świetlicę i bibliotekę, zaś w pokoju na pięterku zebrano meble z czasów pobytu Lenina. Imię jego nosi ulica prowadząca z Białego Dunajca do Muzeum w Poroninie, mieszczącego się w zrekonstruowanym domu Pawła Guta. Muzeum obejmuje 8 sal. Parter składa się z 5 sal. Przedstawiono w nich poszczególne etapy życia i działalności Lenina od roku 1870 do 1924. Na piętrze w szóstej sali przedstawiono działalność wielkiego ucznia i następcy Lenina — Józefa Stalina. W siódmej zebrano bogaty materiał pokazujący osiągnięcia państw demokracji ludowej. W ostatniej sali mieści się biblioteka dająca zwiedzającym obraz ogromnego dorobku naukowego i publicystycznego Lenina i Stalina.

Muzeum w Poroninie zwiedziło już około pół miliona osób, jak informuje nas jego kierownik — Zrost. W roku 1953 przewinęło się przez sale Muzeum przeszło sto tysięcy osób.

Wypowiedzi ich czytamy w wielkich księgach pamiątkowych Muzeum.

Widnie tam również wypowiedzi kilkunastoosobowej wycieczki z Argentyny i Salwadora, z dnia 11. X. 1953 r. Są również wypowiedzi z Poznania. Uczestnicy Obozu Wędrownego W. S. W. F. z Poznania tak pisali (19.8.1953 roku):

„Jesteśmy dumni, że Lenin przebywał i działał na naszej

M. Gorki

Oczami przyszłych pokoleń

Włodzimierz Iljicz Lenin tak dobrze znał historię przyszłości, że mógł i umiał patrzeć na teraźniejszość oczami przyszłych pokoleń. Nie wymyślił tego „gwoździ pięknych słów” — potwierdza to cała działalność Lenina, wszystkie jego artykuły, zwłaszcza pisane po Październiku. Już w 1907

roku na Zjeździe Londyńskim przewidywał bliskość i nieuchronność październikowego zwycięstwa robotników i chłopów. Umiął on w ogóle, jak nikt przed nim, przewidywać, co musi nastąpić. Myśle, że umiał i mógł to robić dlatego, iż połową swej wielkiej duszy żył w przyszłości; żelazna, lecz elastyczna logika pokazywała mu daleką przyszłość w kształtach zupełnie konkretnych i realnych. I to właśnie, moim zdaniem, tłumaczy jego zdumiewającą nieugiętość wobec rzeczywistości, która choć trudna i skomplikowana, nigdy go nie trwożyła, nigdy nie zachwiała jego głębokiej wiary, że nastąpi chwila, gdy klasa robotnicza i chłopstwo — powinny być i będą panami całego świata.

Burżuazyjni filozofowie czując instynktownie, że wiedza jest wrogiem starego „porządku”, do którego przywykli, lubili i lubią wskazywać na niemożliwość pogodzenia rozumu z wiarą. Włodzimierz Lenin był człowiekiem wiary, wiara jego była niezachwiana, bo opierała się na dużej wiedzy. Jego siłą była — zdumiewająca nas — jasność rozumu. Rozległa wiedza, którą wchłonął jego umysł, dała mu możliwość precyzyjnego przewidywania wszystkiego, co może i powinien

dać dzisiejszy dzień — dniu jutrzejszemu. Rzeczywistość dzisiejsza była dla niego jedynym materiałem, z którego budował przyszłość, i powtarzam, nie przerażała go ona nigdy. Widział, wyczuwał wokół siebie tysiące twórców nowej historii — przodujące oddziały klasy robotniczej, które wychowywał swoją myślą, swoją wiarą, które potrafią prowadzić za sobą masy robotnicze, potrafią oderwać od ziemi mocno w nią wrosłą biedotę chłopską i wprowadzić ją na szeroką, wolną drogę do kultury socjalistycznej. Przed Włodzimierzem Leninem nasz lud pracujący i lud całego świata nie miał wodza.

(Fragment z artykułu „O politycznym przemysłowcu”)

W. Słobodnik

Lenin w Poroninie

Góralki szły po wodę
Beczki owiec stada,
Gazda fajeczkę kurzył,
Na górach obłok siadał.

Dziewczyna „fioleczkę”
Śpiewała nad strumieniem,
Szumiała jodła smukła
Nad własnym swoim cieniem.

Tu chusty się suszyły,
Tam buchał dym z komina
I całą noc płonęło
Światło u Lenina.

Gdy noc najczulsze słowa
Szepotała górskim ziołom,
Chyliło się nad książką
Wysokie Jego czoło.

A rankiem, gdy szli tędy
Z pieśnią kosiarzy wsiowi,
Ich kosy, jak sztandary,
Płonęły Leninowi.

Mgr inż. Jerzy Kostecki

wiceprzew. Stow. Elektryków Polskich

Oddział w Poznaniu

Tak uczył Lenin

Włodzimierz Lenin podczas obrad VIII Zjazdu Rad ujął w syntetycznym skrócie

wzajemny związek techniki i

zjawisk społecznych w tak szeroko znanej i rozpowszechnionej wypowiedzi, której nam energetykom z zasadniczych względów pominąć nie można, a mianowicie: że komunizm to władza radziecka plus elektryfikacja.

Wiemy, że przy osobistym udziale i inicjatywie Lenina prof. Krzyżanowski opracował pierwszy długofalowy plan elektryfikacyjny Związku Radzieckiego, zwany również przez Lenina „drugim programem partii”.

Prowadzona dziś dalsza gigantyczna elektryfikacja Związku Radzieckiego wraz z przeobrażaniem przyrody, umożliwia realne wypełnienie wytycznych KPZR, mających na celu podniesienie dobrobytu pracujących mas.

Coraz pełniej czerpiemy z doświadczeń Związku Radzieckiego.

Przekształcając Polskę Ludową w przodujący kraj przemysłowy, musimy zbudować setki i tysiące nowych fabryk, unowocześnić stare, zbudować osiedla robotnicze, zmechanizować i unowocześnić nasze rolnictwo, stworzyć nowe i wielkie ośrodki przemysłowe. Możliwe to jest tylko poprzez elektryfikację kraju, bez której nie mogłyby powstać takie giganty naszej 6-latki, jak Żerań, Nowa Huta, Dychów, Konin. Elektryfikacja przemysłu, rolnictwa i komunikacji ułatwia ciężką pracę robotnika, czyniąc jego życie lepsze i piękniejsze.

Na zdjęciu: Mauzoleum W. I. Lenina i J. W. Stalina na Placu Czerwonym w Moskwie
Fot. — CAF

Tadeusz Bardziejewski

solista Państwowej Opery
im. St. Moniuszki w Poznaniu

Największe przeżycie

Jak żywe stałe dziś przede mną wspomnienie zeszłorocznego pobytu w Moskwie. Dwa fakty, które przeżyłem w stolicy Kraju Rad szczególnie mocno pamiętałem przez całe życie. Te fakty, o których ze szczególnym wzruszeniem myślę dziś, kiedy cały świat obchodzi 30 rocznicę śmierci twórcy pierwszego państwa socjalistycznego — to zwiedzenie Mauzoleum Lenina oraz nasz występ pożegnalny w Moskwie, na którym obecny był Józef Stalin.

Trudno słowami oddać wielkość przeżycia, jakie wynosił każdy kto zwiedził Mauzoleum. W myślach rysuje się droga do socjalizmu, którą Lenin wskazał narodom Związku Radzieckiego i masom pracującym całego świata. Patrząc na jakże drogą twarz Wielkiego Wodza nabiera się pewności i wiary, że sprawa, którą żył i o którą walczył Lenin żyje na całym świecie. Człowiek wychodzi z Mauzoleum jakiś inny — lepszy.

Obok zamieszczaamy wypowiedź Tadeusza Bardziejewskiego, solisty Państwowej Opery im. St. Moniuszki w Poznaniu, który zwiedzał Mauzoleum.

LENIN O POLSCE I POLSKIM RUCHU ROBOTNICZYM

„Nie ma dotychczas bardziej wnikliwej, na historyczno-materialistycznej metodzie opartej oceny naszego ruchu i jego tradycji niż ocena, zawarta w pracach Lenina” — BOLESŁAW BIERUT.

Ten właśnie cytat, umieszczony na pierwszej stronie nowowydanego nakładem „Książki i Wiedzy” zbioru artykułów, przemówień, dokumentów i listów Włodzimierza Iljicza Lenina, pt. „Lenin o Polsce i polskim ruchu robotniczym”.

Wydany w 30 rocznicę śmierci Lenina zbiór obejmuje prawie wszystkie zawarte w ostatnim 35-tomowym wydaniu dzieł Lenina artykuły i wypowiedzi, dotyczące bezpośrednio Polski i zagadnień polskiego ruchu robotniczego.

Materiały, które weszły w skład zbioru, świadczą o tym, jak wysoko Lenin ocenił polski ruch rewolucyjny, a także o głębokiej trosce, jaką otaczał On sprawę walki polskich mas ludowych o wyzwolenie narodowe i społeczne.

Szereg artykułów i fragmentów przemówień Lenina, jak np. „O akcji partyzantkiej PPS” i inne, poświęcone są omówieniu dywersji burżuazyjnej w szeregach polskiego ruchu rewolucyjnego.

Zbiór „Lenin o Polsce i polskim ruchu robotniczym” zawiera szereg dokumentów z okresu Wielkiej Rewolucji Październikowej, będących wymownym dowodem stosunku partii bolszewickiej i jej wodza Lenina do sprawy polskiej. W zbiorze zamieszczono m.in. podpisanie przez Lenina i Stalina takie dokumenty, jak: „Deklaracja Praw Narodów Rosji”, „Dekret Rady Komisarzy Ludowych o anulowaniu traktatów, zawartych przez rząd B. Cesarstwa Rosyjskiego z rządami: Cesarstwa Niemieckiego i Austro-Węgierskiego, Królestwa Pruskiego i Bawarskiego, księstw Hesji, Oldenburga i Saksonii oraz m. Lubeka” i inne, w których młode państwo radzieckie potwierdza prawo narodu polskiego do samostanowienia o sobie. (—)

Pracownicy poszukiwani

Kierownika(kę) kolektury Loterii w Ostrowie Wlkp. zatrudnimy zaraz. Oferty wraz z życiorysami należy nadsyłać: Polski Monopol Loteryjny, Warszawa, ul. Żurawia 44. K146

Murarzy i robotników niewykwalifikowanych na budowy oraz inżynierów i techników na stanowiska dyspozytora, kierowników budów, i kalkulatorów przyjmie zaraz Poznański Zespół Budownictwa Przemysłu Drobego Poznań, ul. Rokossowskiego 117. Warunki pracy w/g Układu Zbiorowego Pracy w budownictwie. K159

Droglistów i techników aptecznych (względnie laborantów z dłuższą praktyką apteczną) jako kierowników punktów aptecznych I kategorii w miastach i osadach na terenie województwa zielonogórskiego zatrudni natychmiast Zielonogórskie Przedsiębiorstwo Aptek, Zielona Góra, Plac Wyspiańskiego, biuro nr III, tel. 813 i 490. Rodzinne mieszkania odremontowane często z pełnym komfortem zapewnia się każdemu kierownikowi punktu aptecznego. Każda miejscowość ma dojazd kolejowy i światło elektryczne. Uposażenie według obowiązującej siatki plac aptecznych (od 784,- do 1036 miesięcznie). K162

20 murarzy, 6 zdunów, 2 szklarzy oraz 22 robotników do prac budowlanych na terenie miasta Poznania przyjmie natychmiast Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane w Poznaniu, ul. Paderewskiego 7, zgłoszenia kierować do Działu Kadr, pokój 302. K165

W charakterze stróżów zatrudni zaraz rencistów, inwalidów i emerytów Spółdzielnia Pracy „Ochrona Obiektów” w Poznaniu. Zgłoszenia przyjmują Biuro Spółdzielni Ref. Personalny przy ul. Szamarskiego 8. K167

Kasjera(ki) energicznego(nej) z praktyką poszukuje przedsiębiorstwo państw. Zgłoszenia: Poznań, Słowackiego 13. K169

Planisty zorientowanego również w zagadnieniach pracy i pracy poszukuje zaraz Chemiczna Spółdzielnia Pracy „Tlen” w Cempiniu. Zgłoszenia przyjmują od godz. 8 do 10 Stan. Planowania Związku Branżowego Sp-ni Chemiczno-Mineralnych w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 198 (w podwórzu I ptr.). K168

Pałac - konserwator centralnego ogrzewania i wodno - kanalizacyjnego do instytucji państwowej poszukiwany. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K170.

Wysokokwalifikowanych pracowników na kierownicze stanowiska poszukuje: Dział Finansowo - Księgowy przedsiębiorstwa handlowego. Oferty z szczegółowym życiorysem prosimy kierować do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla K177.

2 młodych pomocników ogrodniczych poszukuje się do Zespołu Ogrodniczego. Zgłoszenia: Kotlarski Edmund, Jelenia Góra, ul. B. Chrobrego 12. 20838g

Księgowych i referentów administracji przy mieście zaraz Wojewódzkie Przedsiębiorstwo MHD w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 15. 20839g

Sily wysoko wykwalifikowane: kierownika technicznego z branży włókienniczej, dobrego majstra z branży włókienniczej zatrudni natychmiast Rejonowa Spółdzielnia Przemysłu Ludowego i Artystycznego w Słupsku, ul. Piłkiewicza 24. Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu. Zgłoszenia kierować pod w/w adres: Ref. Kadr. K182

Kasjera, dwóch księgowych oraz pracownika na stanowisko kierownika Sekcji Zatrudnienia Norm i Plac zatrudni Rejon Eksploatacji Dróg Publicznych w Poznaniu, ul. Krauthofera 18. Wynagrodzenie w/g umowy zbiorowej pracowników drogowych. Udokumentowane zgłoszenia kierować do Rejonu Eksploatacji Dróg Publicznych w Poznaniu, ul. Krauthofera 18, tel. 74-18 i 60-60. K183

Nieruchomości

Parcele, domki, wille, kamienice, gospodarstwa. Kupno - sprzedaż załatwia solidnie „Union”, Poznań Nowowiejskiego 9. 20258g

Domów, domków, parcel, w okolicy Leszna, Krotoszyńska, Ostrowa, Jarocina, Środy, Poznania, spiesznie poszukuje Otręba, Jarocin, Kłisńskiego 4. 4282g

Kompleks domów - plac 5000 m² w Poznaniu, tanio sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20683g

Kupie połowę wille z wolnym mieszkaniem. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20689g

Parcele najchętniej (Ostrowo, Osiedle Grunwaldzkie) do 100.000 zł kupię. Of. Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20778g

Wille jednorodzinna, cała wola, z centralnym ogrzewaniem 140.000 zł, sprzedam. Nowak, Poznań, Czerwonej Armii 26. 20790g

Kamienicy komfortowej pojeździ (ul. Stawickiego) 140.000 zł, oraz 1/2 część (Wyspiańskiego, Kanałowa, Sienkiewicza, Rokossowskiego), okazyjnie sprzedam. Nowak, Poznań, Czerwonej Armii 26. 20791g

Domki z wolnym mieszkaniem w okolicy Poznania lub na prowincji kupię. Flieger, Poznań, Rokossowskiego 39, m. 4. 20825g

Domki w Zabikowie 4, 2 i 1-pokojowe z ogrodem, 3 i 2-pokojowe z ziemią do 5000 m² w Starołęce, Żegrzu, Szczepankowie, Kiekrzu, Kicinie, polecam do sprzedaży i zamiany. Goroński, Poznań, Świerczewskiego 11. 20842g

Parcele: 900 m² (Rataje) - 33.000 zł, 800 m² (Osiedle Grunwaldzkie) - 33.000 zł, 800 m² (Winiary) - 30.000 zł, 1.280 m² (Starołęka) - 23.000 zł, 2.000 m² (Antoninek) - 18.000 zł, 1.000 m² (Lewica, ul. Dąbrowskiego) - 20.000 zł, sprzedam. Polecam duży wybór innych parcel. Nowak, Poznań, Czerwonej Armii 26. 20798g

Domki 6-pokojowe, z ogrodem, zabudowaniami gospodarczymi, wolnym mieszkaniem, tanio sprzedam. Stanisław Góra, Wyzwolenia 21. 20788g

Parcele uzbudowane, na Junikowie, tanio sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20829g

Maszyny do pisania „Mercedes” nawet uszkodzoną kupię. Poznań, Dzierżyńskiego 89, tel. 97-89 - warsztat. 20661g

Maszyny do szycia z długim członkiem kupię. Poznań, Dzierżyńskiego 39 - suteren. 20669g

Piano z płytą metalową kupię. Oferty z podaniem ceny Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20735g

Kupię lampy radiowe ECF-1 oraz ECH-3. Stasiak, Poznań, Mostowa 24. 20766g

Kupię gabarydy na płaszcz. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20783g

Kupię 2 nowe koldry puchowe. Konieczka, Poznań, Dąbrowskiego 18. 20793g

Maszyny do szycia obojętnie jaki system kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20802g

Motocykl SHL kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20808g

Kupię pianino. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20820g

Ładzie sklepowa (góra oszklona) długość 2,5 m oraz regał kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20814g

Motocykl SHL kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20808g

Kupię pianino. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20820g

Ładzie sklepowa (góra oszklona) długość 2,5 m oraz regał kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20814g

MASZyny DO LICZENIA

(sumator) za opłatą najmu. Adres wskaże Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, nr 20734g.

Kupimy **RADIO samochodowe** modułowe marki Blaupunkt. Oferty składać do Biura Ogłoszeń, ul. Świerczewskiego 3 dla K190.

Sprzedaz

Płaszcz damskie i męskie, zimowe i wiosenne. Ubrania męskie i kostiumy oraz pelisy, spodnie długie, golfy i bryczesy polecą F-ma Koniecka, Poznań, Dąbrowskiego 18. Uwaga! przy ubezpieczeniu! Społecznej. 20716g

Warsztat blacharsko - instalacyjny z wszelkimi narzędziami sprzedam. Poznań, Zwierzyniecka 25, m. 11. 20756g

Rowerek dziecięcy, dwukółkowy sprzedam. Poznań, Żydowska 26, m. 7. 20611g

Radio „Pionier” na baterię sprzedam. Poznań, Mateckiego 34, m. 12. 20612g

Samochód osobowy, tanio sprzedam. Poznań, Słowackiego 54-56. 20614g

Radio 4-lampowe, 3-zakresowe, sprzedam. Poznań, Niedziałkowskiego 20, m. 15 - od godz. 17-20. 20616g

Akordion 120-basowy, mało używany, sprzedam. Poznań, Mottego 2, m. 2. 20598g

Rower męski „Ballidon” z światłem, bagażnikiem sprzedam. Poznań, Dzierżyńskiego 92 m. 6. 20715g

Piec do łaźni, koprowy, sprzedam. Poznań, Biedrzyckiego 1. - Kaszub. 20629g

Samochód „Opel - Olympia” sprzedam. Poznań, Biedrzyckiego 1. - Kaszub. 20630g

Dwa piece stałopalne, żelazne, jedna wieszak na gaz i węgiel sprzedam. Zgłoszenia: Marla Cieka, Murawna Goślina, Rogozińska 15. 20631g

Maszyny do szycia „Singer”, wieszak, sprzedam. Poznań, Grunwaldzka 17, m. 5. 20632g

Blam - nuty sprzedam. Poznań, Hetmańska 2a, m. 3. 20633g

Waż gumowy - 15 m, sprzedam. Oferty: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20634g

Przyrządy oraz samochód D. K. W., reklamowy sprzedam. Poznań, ul. Słowackiego 28. 20639g

Wózek dziecięcy w dobrym stanie, tanio sprzedam. Poznań, Pstrowskiego 80. 20644g

Sprzedam radio „Telefunken - Super”, 4-lampowe, 3-zakresowe, na baterię. Suchy, las, pow. Poznań, ul. Obornicka 10a. 20648g

Motory elektryczne: 40, 10, 5 i 1 Kw sprzedam. Oferty: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20650g

Rower męski, patefon nowy sprzedam. Poznań, Słowackiego 18 m. 12. Kozanecki. 20717g

Pelise jak nową oraz piekarnik gazowy sprzedam. Poznań, Grottego 6, m. 3. 20667g

Stół kawalki sprzedam. Poznań, Żorawia 4 m. 12. 20678g

Maszyny do szycia z okragłym członkiem sprzedam. Poznań, Łąkowa 14 m. 2. 20681g

Dwie poduszki i pierzyne puchowe - nowe sprzedam. Poznań, Długa 7, m. 8a, od godz. 10-15. 20691g

Dwian 3x4 ręcznie wiązany sprzedam. Włodarczyk, Poznań, Żelazna 9, m. 8. 20693g

Wózek dziecięcy koszykowy sprzedam. Poznań, św. Wojciecha 22/24, m. 10. 20695g

Akordiony - 8 i 24 basowe sprzedam. Adres wskaże Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, nr 20696g

Fotel rozkładany (amerykański) 2-osobowy, bardzo dobrym stanie 800 zł sprzedam. Poznań, pl. Młodej Gwardii 5, m. 2. 20700g

Sprzedam samochód 3 tonowy „Mercedes Diesel” z częściami zapasowymi. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20704g

Wózek - autka, koszykowe, spacerówki, na łożyskach sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 33. 20706g

Maszyny okretke w bardzo dobrym stanie sprzedam. Poznań, Dzierżyńskiego 45 - skład galanterii. 20708g

Krowe dobrą dółkę sprzedam. Poznań - Junikowo, ul. Maloszyńska 18, m. 1. 20709g

Jadalnie ciemno-debowa i fortepian sprzedam Kowal, Poznań, Szewska 14 m. 7. 20726g

Radio „Telefunken-Stradivari” 6-lampowy sprzedam. Poznań, Galla 8 m. 1 (Jeżyce - osiedle Telewizyjne). 20727g

Stanisław Górny wzywa sportowców

Apel Antoniego Breguły, który wezwał racjonalizatorów, by złożyli w Czynie Przedzjazdowym co najmniej po jednym wniosku racjonalizatorskim, podchwycił również czołowy przedownik pracy ZISPO i zawodnik sekcji motorowej poznańskiej Stali - Stanisław Górny.

Górny zrealizował swe zobowiązanie dla uczczenia II Zjazdu Partii - wykonał po raz drugi zadania przypadające na niego według obowiązujących norm w okresie 6 lat. Obecnie podejmując apel Breguły oświadczył: „Słuszną jest inicjatywa Breguły. Przysporzy ona ruchowi racjonalizatorskiemu wielu nowych członków, a przemysłowi wiele udoskonaleń, które pozwolą załogom fabryk i zakładów na przedterminowe wykonanie planowych zadań. Zobowiązując się opracować dwa wnioski racjonalizatorskie do dnia Zjazdu Partii, wzywam wszystkich sportowców Polski Ludowej zatrudnionych w zakładach produkcyjnych do pójścia w moje ślady. W ten sposób i my, sportowcy przyczynimy się do szybkiej realizacji wielkiego planu 6-letniego.”

W Helsinkach odbędą się Akademickie Mistrzostwa Świata

Tegoroczne letnie Igrzyska Światowe młodzieży akademickiej, zegrane zostaną pod koniec lipca i na początku sierpnia br. w Helsinkach. Przewidywana liczba uczestników tegorocznych igrzysk będzie znacznie wyższa, niż na ostatnich akademickich mistrzostwach. XII Akademickie Mistrzostwa Świata w Helsinkach nie będą wiele odbiegały swym poziomem i rozgrywkami w kilku sportach olimpijskich.

Program przewiduje dla kobiet i mężczyzn następujące konkurencje: lekkoatletykę, pływanię, wioślarstwo, siatkówkę, koszykówkę, szermierkę i tenis, zaś wyłącznie dla konkurencji męskich: zapasy, dzwiganie ciężarów, boks, piłkę nożną, kolarstwo, piłkę wodną i piłkę ręczną. Szczególnie interesująco zapowiadają się konkurencje lekkoatletyczne, które jak na każdych igrzyskach olimpijskich - siano wędą główną część programu. Niemniej i we wszystkich pozostałych dziedzinach, stawka startujących będzie doborowa, a poziom walk zapewne nie będzie wiele ustępował igrzyskom ostatniej olimpiady.

W igrzyskach tych wezmą również liczny udział reprezentanci Polski.

Letnie Akademickie Mistrzostwa Świata poprzedzi Wszechrzytowy Turniej Sza-chowy, który rozpocznie się w I dekadzie kwietnia br. w Oslo. Każde z uczestniczących państw może wystawić maksymalnie 6 zawodników, z których 2 stanowią gracze rezerwowi. Mistrzostwa odbywają się tylko w konkurencji drużynowej. (p)

SPORT

Reportaż cyfr ze stadionu Stali

Ożywiony ruch panuje na budowie największego obiektu sportowego w Poznaniu - stadionu „Stali” przy ul. Maratońskiej. Z wszystkich stron miasta zjeżdżają tu samochody ciężarowe, traktory z przyczepami i konne platformy wozące gruz i ziemię, z których powstają wały otaczające boisko.

O wielkości stadionu najwymowniej świadczy cyfra. Do budowy wału, którego wysokość wynosić będzie po obu stronach boiska 12 metrów, a na łukach za bramkami - 9 metrów, zużyje się 110 tys. m³ gruzu i ziemi! Gdyby więc cały ten materiał załadować na ciężarowe „Stary”, utworzyłaby się z tego transportu kolumna samochodów długości 440 km. Początek tego olbrzymiego węża pojazdów sięgałby aż pod Kraków, a ostatni samochód byłby jeszcze w Poznaniu!

Na wyższej części wału zbudowanych będzie 50 rzędów betonowych miejsc siedzących, na niższej zaś - 30.

— A kto bierze udział w zwózce?

— Gruz przywożą różne przedsiębiorstwa. Wiele firm budowlanych i transportowych bierze udział w zwózce gruzu i ziemi w ramach czynu podjętego dla uczczenia II Zjazdu Partii. Dziennie przyjeżdża na budowę ponad sto różnego rodzaju pojazdów.

Na rosnącym z dnia na dzień stadionie „Stali” - mimo niepogody - wrę prac. Poznań jeszcze w tym roku otrzyma piękny, od dawna oczekiwany obiekt, który z pewnością przyczyni się do jeszcze większego ożywienia życia sportowego. Piękne boisko piłki nożnej, wspaniała bieżnia, skocznie, rzutnia, boiska piłki koszykowej i siatkowej - wszystko to służyć będzie tysiącom młodych sportowców.

M. F.

Kto zwycięży na półmetku walk koszykarzy?

Po zakończeniu pierwszej rundy rozgrywek, na czele grupy żeńskiej znajduje się zespół AZS - AM (Poznań), który nie przegrał ani jednego spotkania.

Wśród mężczyzn prowadzi zespół poznańskiego Kolejarza, który nawet - gdyby przegrał najbliższy mecz, prawdopodobnie zostanie zwycięzcą na półmetku.

TABELA MĘCZYŹN	
Kol. Ib (P.)	7 6 390:295
Gwardia (P.)	7 5 322:283
AZS (AM) (P.)	7 5 404:361
Kolej. (L.)	7 5 339:335
Kolej. (R.)	7 4 375:358
Kolej. (Gn.)	7 4 375:378
Stal Ib (P.)	7 2 332:381
Unia (P.)	7 1 334:399
Kolej. Ib (O.)	7 0 285:365
Spółnia (Wrz.)	0 0 0:0

(Z powodu dyskwalifikacji żadnego meczu nie uznano).

TABELA KOBIET	
AZS (AM) (P.)	7 7 464:184
Gw. (Z. G.)	7 6 316:218
Stal (Poznań)	7 4 337:263
AZS WSWF (P.)	7 3 196:154
Kolej. (L.)	7 3 223:251
Gw. Ib (P.)	7 3 152:262
Kolej. Ib (P.)	7 2 264:322
Kolejarz (O.)	7 0 156:348

Zespół wrzesińskijskiej „Spójni”, zajmujący dotychczas w tabeli 9 miejsce z 1 punktem i stosunkiem koszy 221:384, został zdyskwalifikowany i wykluczony z dalszych rozgrywek o mistrzostwo A-klasy. Powód dyskwalifikacji - to nieprzysiężenie drużyny Spójni w dniu 6 grudnia ub. roku do Leszna na mecz z tamtejszym Kolejarzem oraz w dniu 13 XII ub. roku do Poznania na mecz z Unią bez żadnego uprzedniego zawiadomienia sekcji koszykówki WKRF i zainteresowanych drużyn. Z tego karygodnego niedbalstwa kierownictwa sekcji koszykowej i władz koła Spójni (Września), Rada Okręgowa ZS „Spójnia” winna wyciągnąć wnioski, zmierzające do ewentualnego ukarania winnych. Czekamy na wyjaśnienie tej sprawy... (mł)

OGŁOSZENIA DROBNE

Futro - zrebce, w dobrym stanie sprzedam. Poznań, Górczyńska 6, m. 3. 20731g

Obrazki ślubne oraz ubiorkę sprzedam. Adres wskaże Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20750g

Blam nuty sprzedam. Poznań, Dąbrowskiego 33 m. 8. 20747g

Motocykl setkę sprzedam. Poznań, Prusa 18, warsztat. 20760g

Sypialnię malowaną korzystalnie sprzedam. Poznań, Garbary 84 - wejście z Estko-wskiego. 20762g

Tapczany stałe na składzie, przyjmuję przeróbki. Poznań, Mateckiego 33 - tapicer-nia. 20763g

Cegły, dachówki, kantówki, łaty oraz siatki parkanową sprzedam. Poznań - Szczepankowo, Chotomińska 49. 20822g

Mulda do wulkanizacji opon - rozmiar do 20 oraz formy do protektorowania 500x16 sprzedam. Poznań, Katarzyński 8. 20764g

Łózek metalowe z materacem i oszłonami sprzedam. Poznań - Sołacz, Wiece 11. 20767g

Młoda krowa wysokocielna sprzedam. Poznań - Wini-grady, Zagrodnicza 20. 20779g

Sprzedam ubranie gabarydowe z dwiema parami bryczesów oraz długie buty - oficerki, nr 42 w dobrym stanie. Poznań, tel. 18-52. 20780g

Lokale

Dwa pokoje z kuchnią w śródmieściu, zamienie na podobne, najchętniej na Łazarzu - Jeży-cach. Zgłoszenia: Nowak, Poznań, Rybaki 8, m. 43. 20607g

Pokoju lub pokoju z kuchnią do remontu poszukuje Oferty: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20610g

Przyjmę na pokój pracującą, kulturalną panią. Oferty: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20613g

2 pokoje z kuchnią w Chodzieży, zamienie na podobne w Poznaniu. Warunki do omówienia. Oferty: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20617g

2 małe pokoje (27 m²) z kuchnią, samodzielne, słoneczne, łazienka, przy przystanku tramwajowym (Wilda), zamienie na dwa większe z kuchnią, samodzielne. Oferty: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20638g

Zamienie pokój z kuchnią, samodzielnie, na dwa pokoje z kuchnią. Warunki do omówienia. Poznań, Kilińskiego 2, m. 7. 20622g

Pokoju pustego poszukuje małżeństwo. Warunki do omówienia. Oferty: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20640g

Pokój z kuchnią, w wszelkich wygodach, zamienie na mieszkanie 2 lub 3-pokojowe. Of. Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20651g

Pokój z kuchnią, łazienką, samodzielnie, zamienie na 2-pokojowe z kuchnią, również samodzielnie. Oferty: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20654g

4 pokoje z kuchnią, łazienką, samodzielnie, wysoki parter (Debice), zamienie na 2 pokoje z kuchnią w śródmieściu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20670g

Zamienie dwa pokoje z kuchnią w wili, słoneczne, na trzy pokoje z kuchnią. Of. Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20652g

Zamienie 3 pokoje, komfort w Wrocławiu, na podobne w Poznaniu. Zgłoszenia: Środa Wlkp., Mała Klasztorna 1, m. 1. 20665g

2-pokojowe z kuchnią, samodzielne, słoneczne przy pl. Bernardyńskim, zamienie na pokój z kuchnią, samodzielnie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20682g

Zamienie 3-pokojowe mieszkanie w Zielonej Górze, na 2 wziętnie 1-pokojowe w Poznaniu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20686g

Mieszkanie do remontu - 1-3 pokój z kuchnią poszukuje Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20687g

Zamienie 2 1/2 pokoju z kuchnią, samodzielnie, na 3-4-pokojowe, samodzielnie. Poznań-Sołacz, Drzymały 7, m. 4. 20713g

Przyjmę na pokój pracującą, kulturalną panią. Oferty: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 20613g

Nie zapominać o człowieku i warunkach jego pracy

Olbryzi: sumy przeznaczone przez państwo na stałe podnoszenie poziomu materialnego i kulturalnego wszystkich pracujących, zapewniają także i włókniarzom Ziemi Lubuskiej coraz lepsze warunki pracy i odpoczynku.

Przykładem pełnego i właściwego wykorzystania funduszy na poprawę warunków bytowych założył m. in. Nadodrzańskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego „Odra“ w Nowej Soli, oraz „Polska Wełna“ w Zielonej Górze.

„Odra“ — podobnie jak w latach poprzednich — wykorzystwała w pełni fundusze przeznaczone w 1953 r. na rozwój przyzakładowych urządzeń socjalnych. Otwarto ambulatorium zakładowe, w którym dyżuruje dwóch lekarzy oraz urządzono gabinet dentystyczny. Organizowano także w ciągu całego roku wybieżki do kin i teatrów, rozpoczęto budowę Domu Kultury, wzmocniono opiekę nad matką i dzieckiem.

W willi, będącej kiedyś siedzibą jednego z kapitalistów, mieści się obecnie żłobek i przedszkole dla dzieci pracowników. W żłobku wprowadzone zostały w najbliższym czasie stałe dyżury pielęgniarskie, co będzie jeszcze jednym dowodem troski o pracującą matkę.

Wymownym dowodem troski o człowieka i warunki jego pracy było otwarcie w trzecim kwartale ub. roku, pierwszego w przemyśle włókienniczym w woj. zielonogórskim, wzorcowego gabinetu ochrony pracy.

Oslągnięciami na odcinku poprawy warunków pracy i życia załogi mogą się poszczycić także Zakłady Przemysłu Wełnianego „Polska Wełna“ w Zielonej Górze.

W zakładach tych odmalowano ostatnio wszystkie hale produkcyjne, wzmocniono znacznie oświetlenie stanowisk pracy, w całym niemal zakładzie założone zostało światło jarzeniowe, maszyny zabezpieczono w siatki ochronne.

Ponadto zakłady „Polska Wełna“ posiadają wyposażony w najnowocześniejszy sprzęt medyczny gabinet dentystyczny oraz ambulatorium lekarskie. Uruchomiono także zakładowy punkt apteczny, w którym załoga może się zaopatrzyć we wszelkiego rodzaju leki.

Dużym uznanie i popularnością cieszą się punkty usługowe — szewski i krawiecki, w których ceny za wykonywane prace są o 20 proc. niższe od rynkowych.

Wiele troski o sprawy bytowe załogi wykazuje także kierownictwo Żarskich Zakładów Przemysłu Lniarskiego, Zielonogórskiej Fabryki Dywanów i in.

Obok tych przodujących zakładów są jednak i takie, u których uświadcznia się brak należytej troski kierownictwa o załogę. Do nich należą m. in. Zagańskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego.

W zakładach tych poziom bezpieczeństwa i higieny pracy pozostawia wiele do życzenia. Robotnicy narzekają na brak dostatecznej ilości odzieży i obuwia ochronnego. Na wielu działach produkcyjnych nie ma ciepłej wody oraz urządzeń klimatyzacyjnych. Załoga odczuwa także dotkliwy brak lekarza, a zmiannom nocnym nie zabezpieczono dyżurów w ambulatorium zakładowym. Całkowicie zaniedbane jest w tych zakładach życie świetlicowe.

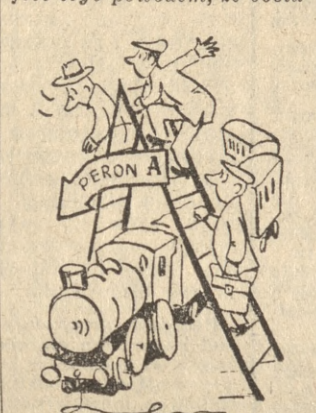
Zagańskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego oraz te wszystkie, które dotychczas nie wykonują swych obowiązków wobec pracowników, powinny jak najwcześniej naprawić zaniedbania w tej dziedzinie, pamiętając, że zwiększenie wydajności pracy przez robotników zależy przede wszystkim od warunków, jakie mają przy warsztacie i poza nim. (zet.)

W Samosy Wielkopolski

To i tamto w Kępnie

Dworzec w Kępnie należy do ruchliwszych na linii Poznań—Stalinogród. Wydałoby się, że do tego ruchu przystosowano też jego przystanki. A jednak nie. Przejście na perony, lub z nich na dworzec odbywa się sposobem „jeden na drugiego”. Wchodzący pociąg wychodzący i w ten sposób te nacierające fale podróżnych powodują nielada tłok i zamęt.

Jedno wąskie przejście jest tego powodem, że obsługa kontrolna i pasażerowie pokonywać muszą niepotrzebne trudności.

Niepotrzebne, bo istnieje obok przejście zamknięte łańcuchem i jeszcze jedno, wprost z ulicy przy dworcu.

Skorzy o interwencji w prasie zdolano w Kępnie uruchomić więcej kas na dworcu, sądząc, że i dzisiejsze nasze uwagi weźmie się tam pod uwagę i otworzy się więcej przejść!

Kępińskie hotele miejskie zajęły by we współzawodnictwie, kto wie czy nawet nie krajowym, jedno z najlepszych miejsc.

Czyściutko, bielutko, świeżutko. Obsługa sprawną, grzeczną, że ze świecą takiej szukać. Wyposażenie w takim hotelu to doprawdy nagroda za trudny podwójny i całonocny dzień pracy.

Szkoda tylko, że do tych trzech spieszonych słów: czyściutko, bielutko i świeżutko nie możemy dodać jeszcze cichutko.

Otóż to właśnie. Hotelowy głośnik transmituje z radiowęzła program przez 19 godzin na dobę. Od 5 rana do 12 w nocy. Czyli spać można tylko 5 godzin. A więc do zaszczytnego współzawodnictwa brak tylko jeszcze ciszy. (now.)

W 30 rocznicę śmierci W. I. Lenina

Wielu robotników polskich dobrze pamięta dzień 21 stycznia 1924 roku, kiedy to Włodzimierz Lenin zakończył swoje życie.

Dla uczczenia 30 rocznicy Jego śmierci KP PZPR w Chodzieży, zorganizował w dniu 17 bm. uroczysty wieczór. Na wieczór ten przybył przedstawiciel KW PZPR — Leś, który wygłosił referat o życiu i działalności W. I. Lenina.

Wspomnił on chwilę, gdy masywny kłój w Warszawie dowiedziawszy się o śmierci

ci Wodza klasy robotniczej, za trzymywali lokomotywy dla wyrażenia swej żałoby i niepowetowanej straty, jaką ze śmiercią Lenina ponieśli i polscy robotnicy. Czynem tym, narażającym ich wówczas na szykany ze strony rządu Polskiej kapitalistycznej, zadokumentowali kolejarze swe uczucia przyjaźni i solidarności z narodem radzieckim.

W drugiej części wieczoru młodzież Liceum Ogólnokształcącego wystąpiła z bogatym programem piosenek i wierszy o Włodzimierzu Leninie. (jku)

Ankieta ma głos

Piszą mieszkańcy Ziemi Lubuskiej

O tym, że ankieta „Głosu” pod hasłem „Poлагamy usprawnić usługi ziemiełnicze i zaopatrzenie ludności” była potrzebna, świadczy m. in. jej szeroki zasięg, obejmujący oprócz województwa poznańskiego, również Ziemię Lubuską, skąd otrzymaliśmy kilkanaście listów z odpowiedziami na ankietowe pytania.

W ŁAGOWIE...

Z Łagowa, pow. Sulęcina pisze ob. T. (prosimy o podanie pełnego imienia i nazwiska oraz dokładnego adresu celem umożliwienia wzięcia udziału w losowaniu nagród):

„Brak w Łagowie mleczarni; sklep mleczny czynny jest tylko 3 razy w tygodniu; plekarnia zaopatrywana jest w chleb z porośniętego zboża, niesmaczny i zbyt ciemny; odczuwa się brak na miejscu punktów usługowych: szewskiego i krawieckiego, jak

również stałego lekarza oraz artysty.”

DALSZE LISTY LUBUSKIE

Otrzymałmy również list z Lubuska, pow. Krosno Odrzańskie, skąd pisze ob. Jan Jarosławski:

„Nie tylko mieszkańcom dużych miast potrzebne są sklepy z półfabrykatami spożywczymi — w Lubusku sklep taki przydałby się także.”

Czytelnik nasz uważa również za konieczne sprzedawanie w sklepach ohranych już ziemniaków. Nam się jednak wydaje, że Wydział Przemysłu Prezydium WRN w Zielonej Górze powinien dopilnować produkcji (z odpadków) praktycznych skrobaczek do ziemniaków.

Jeżeli chodzi o punkty usługowe — w Lubusku potrzebny jest zbiorowy punkt naprawy maszyn do sżycia, radioodbiorników, żelazek, kucharek elektrycznych, domowych wag itp.

CZYTELNIKU! TWÓJ UDZIAŁ W ANKIECIE BĘDZIE JEDNYM Z DOWODÓW TWJEJ TROSKI O SZŁAKA I PEŁNĄ REALIZACJĘ TEŻ NA II ZJAZD PZPR, KTÓRYCH WYTYCZNA JEST PRZYSPISZENIE WZROSTU STOPY ŻYCIOWEJ MAS PRACUJĄCYCH.

Koncert solistów Opery warszawskiej w Ostrowie i Kaliszu

Poznański „Artos” organizuje w dniu 24 bm. w Ostrowie oraz 25 bm. w Kaliszu wielkie koncerty solistów Opery warszawskiej. W programie:

Sprawy kultury

W NAJBLIŻSZYM CZASIE otwarty zostanie w Świebodzinie nowy Powiatowy Dom Kultury, przy którym zorganizowany zostanie zespół pieśni i tańca spośród członków świebodzińskiego ogniska muzycznego i istniejącego przy nim chóru. Utworzone zostaną również sekcje: dramatyczna, recytatorska i inne.

PRZODUJĄCY W WOJEWÓDZTWIE ZIELONOGÓRSKIM zespół pieśni i tańca przy Komendzie Powiatowej w Skwierzynie, zobowiązał się do uczczenia II Zjazdu Partii zorganizować do końca stycznia 10 występów na terenie powiatu.

REDAKCJA: Poznań, ul. Grunwaldzka nr 19, II ptr. telefon nr nr 62 70, 63 51, 74 21, 75 21, 78 63. DRUKARNIA: — Zakłady Graficzne im M. Kasprzaka Poznań K-5-10060

mle: arie najpiękniejszych oper polskich, rosyjskich i włoskich takich kompozytorów, jak: Verdi, Moniuszko, Czajkowski, Mozart, Puccini i in.

W koncercie udział biorą artyści Opery warszawskiej: Janina Stan — sopran, Józef Wojtan — baryton, Franciszek Arno — tenor. Solistom akompaniować będzie Wanda Klimowicz. (w)

21 KRONIKA STYCZEŃ

Pochmurno i opady deszczu lub mżawki. Chwilami przejaśnienia. Temperatura minimalna ok. + 2 st. C., maksymalna ok. + 9 st. C. Wiatry nocą przejściowo słabe o charakterze zmiennym, później południowo-zachodnie

Ożywić życie kulturalne Wrześni

Powiatowy Dom Kultury we Wrześni — mimo iż jest dobrze wyposażony i urządzony — dostarcza zbyt mało rozrywkę kulturalnej mieszkańcom miasta. Bardzo rzadko bowiem organizowane są w nim występy, czy imprezy artystyczne. Państwowy Teatr Polski z Poznania podobnie, jak Państwowy Teatr z Gniezna nie pamiętają najczęściej o Wrześni w swoim programie imprez wyjazdowych.

Września ma również swe własne amatorskie zespoły artystyczne, które mogą się już poszczycić poważnymi osiągnięciami. Zespół świetlicowy przy PSS, zespół przy Zakładach Wytwórczych Głosiaków T-10

oraz zespół, istniejący przy Powiatowym Zarządzie Ligi Kobiet. Obecnie jednak wszystkie te zespoły zrezygnowały z dalszej pracy i nie przygotowują żadnej nowej sztuki. Powiatowy Wydział Kultury nie pomyślał dotychczas o zainteresowaniu się nimi i zachęceniu ich do dalszej pracy.

I wreszcie ostatni kłopot mieszkańców Wrześni: brak do bry muzyki. A przecież sprawę tę dałoby się łatwo rozwiązać przez zorganizowanie we Wrześni gościnnych występów Orkiestry Muzyków Krotoszyńskich, czym także powinien zająć się w najbliższym czasie Wydział Kultury Prezydium PRN. (K. St.)

— Taki straszliwy upał... — Eugeniusz usiłował się wymówić, spiekota, rzeczywiście była niesamowita.

— Herbata — to najlepszy środek na upał — oświadczył Mamiedow, prowadząc Eugeniusza do zielonego dworku, który niemal przylegał do budynku administracji.

Kurganow przestał się sprzeciwiać. Mamiedow otworzył furtkę i wprowadził go do ogródka. Pod gęstym baldachimem utworzonym z gałęzi morwowych drzew stał samowar i kilka głębokich filiżanek. Samied Mamiedow, siadając na dywaniku powiedział do dziewczynki z długimi warkoczami:

— Zajmij się gościem, Firiuzo.

Potem zrobił do niej oko i dodał: — Nawiasem mówiąc jest to przyjaciel Dmitrija. Przywiozł ci od niego pozdrowienia.

Dziewczynka zarumieniała się. — Dziękuję za pozdrowienia — szepnęła nieśmiało i uśmiechnęła się. Eugeniusz był zakłopotany nie mniej niż ona. Na szczęście dziewczynka zostawiła ich samych i Eugeniusz po wypiciu paru łyków aromatycznej herbaty zapytał Samieda:

— No i czym się skończyła wizyta Dmitrija w waszym kołchozie?

— Dmitrij spochmurniał, widząc naszą reakcję na wieść, że tej maszyny jeszcze nie ma — podjął opowiadanie Samied Mamiedow. — Ja na dodatek powiedziałem mu jeszcze o swoich kłopotach z nawadnianiem pól bawelnianych. „Za mało o nas myślicie, towarzysze uczeni!” — zawołał jakiś kołchoźnik w momencie, kiedy Dmitrij dosiadał konia. Dmitrija te słowa widać żywo dotknęły. „Jak to — mówi — nie myślimy? Nie tylko o was myślimy, ale i wiecie dla was robimy”. Właśnie wtedy, towarzyszu Kurganow, opowiedział nam o waszej maszynie i o innych wynalazkach. Słuchałem go i krew mnie zalewała. „I to wszystko dusicie w swojej stacji!” — zawołałem oburzony Dmitrij nie mi na to nie odrzekł, pożegnał się ponuro i odjechał. Samied Mamiedow nalał Eugeniuszowi

świeżą herbatę i przysunął talerzyk z owocami w cukrze.

— Bardzo was proszę, jedzcie. Potem zawołał coś po azerbejdżansku do córki i ciągnął dalej:

— Podczas ostatniej wizyty Dmitrij sprawiał wrażenie całkiem innego człowieka: był rozmowny, wesoły. Poprosił, aby mu pokazać staw, z którego czerpiemy wodę do nawadniania pól, obejrzał bawelnę, oglądając całe gospodarstwo i wreszcie powiedział: „Można tu zainstalować „złotego osła”. Słonce samo wam będzie rozprowadzać wodę”. „Za dwa lata?” — rzucił ktoś żartobliwie. Ale on się nie obraził. „Dlatego dopiero za dwa lata?” — spytał. — W tym roku to zrobimy...” Wyjął notes, naskikował plan naszego kołchozu, po czym zaczął wskazywać ołówkiem: „Tu — umieścimy suszarnię słoneczną, tu — kuchnię słoneczną, tu — chłodnię”.

Na stawie narysował jakieś koło na podstawie i uroczyście oświadczył:

— A tu, zainstalujemy naszą główną maszynę — słoneczną paraboloidę wynalezioną przez Eugeniusza Kurganowa.

— Powiedział: „główną maszynę”?

— Tak, i dodał: „Ona będzie waszym marabem, to znaczy, władcą wody. Będzie ją podnosić ze stawu i rozprowadzać po kanałach irygacyjnych”.

— A czy wspominał wam o elektryczności? — badał Eugeniusz, pragnąc jak najszybciej dowiedzieć się wszystkiego, o czym rozmawiał z kołchoźnikami Dmitrij.

— A jakże. Obiecał umieścić na każdym dachu małą słoneczną elektrownię.

— Czy nie przyrzekał wam dużej słonecznej maszyny elektrycznej?

— Nie. „Na razie oświecimy tylko izby mieszkalne — zaznaczył. A co będzie potem, zobaczymy”.

Długo się nad tym zastanawiałem. To wszystko było takie nowe i niezwykłe. Część zrozumiałem, część nie. Grzanie wody i palenie w piecu ciepłem słonecznym — zrozumiałem. Pojąłem nawet w jaki sposób z olbrzymiego zwierciadła zasilę się parą turbin. Ale w elektryczności nie mogę się polapać. Zapomniałem go wtedy o to zapytać. Wprost nieprawdopodobne, aby promień słoneczny bez żadnego motoru, bez żadnej dynamomaszyny przeobrażał się w elektryczność! Może wy mi to wyjaśnicie?

(Ciąg dalszy nastąpi)

Teatry

OPERA — godz. 19

„Kniaź Igor”

POLSKI — godz. 19

„Taskawy chleb”

NOWY — godz. 19

„Późna miłość”

KOMEDIA MUZYKALNA — g. 19.30 „Oszobliwe zdarzenie”

MŁODEGO WIDZA — godz. 16.30 „Bałka chińska”

TEATR SATYRYKÓW — g. 20 „Odfajkowane”

PANSTW. TEATR Z GNIEZNA:

Szamocin — „Ich czworo”

Kina

APOLLO — g. 16, 18

20 — „Lenin w 1918 roku”

BALTYK — g. 16, 18

20 „Ostatnia bitwa”

MUZA — g. 11, 16, 18

20 „Podstęp śwaki”

CO GDZIE KIEDY

RIALTO — g. 16, 18

20 „Śnieżka”

WARTA — od g. 14 do 20 — filmy dokumentalne

PIAST — godz. 19

„Dziewczyna o białych włosach”

FOTOPLASTIKON — g. 10-22 „Indie zagangosowe”

Odczyty

WOJ. KLUB TPPR — ul. Ratajczaka 37 — Spotkanie zespołu młodszych języka rosyjskiego — prelekcja „Lenin a zagadnienie kultury”

ALA COLLEGIUM CHEMICUM — ulica Grunwaldzka 6 — g. 18 — referat dr. Ste-

nim w pieśni i poezji

fana Kotkowskiego „Azot — pierwiastek wielolicowy”

Radio

PROGRAM II

Fala Poznania 249 m

Wiadomości: 5.05, 6.30, 7.55, 12.04, 17, 18.10, 21, 23.50.

Muzyka: 5.25, 6.45, 6.50, 7.20 — poranna, 12.15 — radziecka muzyka ludowa, 13 — koncert popularny, 13.40 — utwory Mussorgskiego, 14.05 — chwila muzyki, 15 — wiadanka z operetki Gejsza, 16.20 (P) — utwory wiolonczelowe, 16.45 (P) — sonata C-moll, Beethovena, 17.45 — „Le-

narodów”, 18.20 (P) — wieczorna serenada, 18.45 — koncert w 30 rocznicę śmierci Lenina, 20 — dla każdego coś milego, 21.32 — słowniczek muzyczny, 22.20 — koncert symfoniczny, 23.27 — muzyka operowa.

Audycje inne: 5.10 — dla wsi, 6.10 — kalendarz radiowy, 6.15 i 12.45 — dla wsi, 14.10 i 14.30 — szkolna, 15.10 — literacka, 15.30 — dla dzieci, 16 — Wschodnia Radiowa — kurs I, 16.30 (P) — poetyka, 17.15 — „Wspomnienia o Leninie”, 18.30 — odpowiedź fali 49, 19.10 — radiowy kurs języka rosyjskiego, 19.30 — muzyka i aktualności, 22 — literacka.

Sport: 21.26 — wiadomości sportowe.